

Brahma Gita of Yoga Vasishtha

——
ब्रह्मगीता योगवासिष्ठान्तर्गता

——
Document Information

Text title : Brahma Gita (in Yoga Vasishtha)

File name : brahmagItAyogavAsiShTha.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Author : unknown

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : Nov. 13, 2010

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

Brahma Gita of Yoga Vasishtha

ब्रह्मगीता योगवासिष्ठान्तर्गता

Yoga Vasishtha - MokSha-Nirvana Uttarardha Brahmagita - Chs. 173-186

॥ योगवासिष्ठान्तर्गता ब्रह्मगीता ॥

सर्ग-कमाङ्क	नाम	श्लोकसङ्ख्या
१ - १७३	परमार्थोपदेशः	३४
२ - १७४	निर्वाणोपदेशः	३०
३ - १७५	अद्वैतयुक्तिः	७६
४ - १७६	ब्रह्माण्डोपाख्यानम्	२५
५ - १७७	सत्यवर्णनम्	४४
६ - १७८	अैन्दवोपाख्यानम्	६४
७ - १७९	ब्रह्ममयत्वप्रतिपादनम्	२२
८ - १८०	तापसोपाख्यानम्	४१
९ - १८१	गौर्याश्रमवर्णनम्	३६
१० - १८२	सप्तदीपेश्वर	५३
११ - १८३	द्वीपसंकाष्टकवर्णनम्	७०
१३ - १८५	कुन्दन्तप्रबोधः	२७
१४ - १८६	सर्वं भवित्वेदं ब्रह्मेति-	६०
	प्रतिपादनयोगोपदेशः	६१८

॥ अथ प्रारभ्यते योगवासिष्ठान्तर्गता ब्रह्मगीता ॥

श्रीराम उवाच ।

सर्वानुभवरूपस्य तथा सर्वान्मनोऽप्ययम् ।

अनन्तस्यात्मतत्त्वस्य देहेऽपि किमलंघ्यः ॥ १ ॥

यितः पाषाणकाष्ठत्वं स्वप्नादिषु कथं भवेत् ।

एदं पाषाणकाष्ठादि कथं नास्त्यस्ति वा कथम् ॥ २ ॥

वसिष्ठ उवाच ।

शरीरिणो यथा उस्ते उस्ततायां यथाग्रहः ।

सर्वात्मनस्तथा देहे देहतायां तथाग्रहः ॥ ३ ॥

पादपस्थ यथा पत्रे पत्रतायां यथाग्रहः ।

सर्वात्मनस्तथा वृक्षे वृक्षतायां तथाग्रहः ॥ ४ ॥

आकाशस्य यथा शून्ये शून्यतायां यथाग्रहः ।

सर्वात्मनस्तथा द्रव्ये द्रव्यतायां तथाग्रहः ॥ ५ ॥

स्वप्नोचितः स्वप्नपुरे रुपतायां यथाग्रहः ।

सर्वात्मनस्तथा स्वप्नजगदाद्यै तथाग्रहः ॥ ६ ॥

यथागेन्द्रे दृषद्दृक्षवार्यादौ स तथाग्रहः ।

तथा सर्वात्मनोऽगेन्द्रपुरतायां तथाग्रहः ॥ ७ ॥

शरीरस्य यथा केशनप्पादिषु यथाग्रहः ।

सर्वात्मनस्तथा काष्ठदृषदाद्यै तथाग्रहः ॥ ८ ॥

चित्तमेव यथा स्वप्ने भवेत्काष्ठोपलादिता ।

सिद्धाकाशस्य सर्गाद्यै तथैवावयवादिता ॥ ९ ॥

येतनायेतनात्मैकं पुरुषस्य यथा वपुः ।

नभकेशजलाकाशधर्ममाकारभासुरम् ॥ १० ॥

येतनायेतनात्मैकं तथा सर्वात्मनो वपुः ।

जङ्गमं स्थावरमयं किन्तु नित्यमनाकृति ॥ ११ ॥

यथास्थितं शाम्यतीदं सम्यग्ज्ञानवतो जगत् ।

स्वप्ने स्वप्नपरिज्ञातुर्यथा दृष्टार्थसंभ्रमः ॥ १२ ॥

शिन्मात्राकाशमेवेदं न द्रष्टास्ति न दृश्यता ।

एति भौनमलं स्वप्नद्रष्टुर्यत्सा प्रबुद्धता ॥ १३ ॥

कल्पकोटिसहस्राणि सर्गा आयान्ति यान्ति य ।

तमेवान्ये य सिद्ध्योम्नि जलावर्ता एवाण्वि ॥ १४ ॥

करोत्यब्धौ यथोभ्याद्यै नाना क्यक्यं वपुः ।

सिद्धरोति तथा सञ्ज्ञाः सर्गाद्याश्चेतने निजे ॥ १५ ॥

यथास्थितमिदं विश्वं ब्रह्मैवानामयं सदा ।

तत्त्वज्ञं प्रत्यतत्त्वज्ञजनतानिश्चयादृते ॥ १६ ॥

नालं तरङ्गः सलिलमलमित्येव युजितः ।

बुद्धं येन तरङ्गोऽणु कुतस्तस्य तरङ्गता ॥ १७ ॥

ब्रह्मणोऽस्य तरङ्गत्वमिवाभानं यतस्ततः ।

तरङ्गत्वातरङ्गत्वे ब्राह्म्यौ शक्ती स्थितिं गते ॥ १८ ॥

शिष्ट्व्योभ्रोऽत्यजतो रूपं स्वप्रवृष्ट्यस्तवेदनम् ।

तदिदं छि मनो राम ब्रह्मेत्युक्तः पितामहः ॥ १९ ॥

अेवमाद्यः प्रजानाथो निराकारो निरामयः ।

चिन्मात्ररूपसङ्कल्पपुरवत्कारणोज्जितः ॥ २० ॥

येनाङ्गदत्वं नास्तीति बुद्धं उेमाङ्गदेन वै ।

अङ्गदत्वं कुतस्तस्य तस्य शुद्धेव उेमता ॥ २१ ॥

अजे सङ्कल्पमात्रात्मचिन्मात्रव्योमदेलिनि ।

अलं त्वं जगदित्यादि यद्विभातं तदेव तत् ॥ २२ ॥

चिन्मत्कृतयो भान्ति याश्चिष्ट्व्योमनि शून्यताः ।

अेतास्ताः सर्गसंसारस्थितिसंरभसंविदः ॥ २३ ॥

अखं चिन्मात्रनभसः कथनं स्वयमेव तत् ।

स्वप्राभं चित्ततामात्रं स अेष प्रपितामहः ॥ २४ ॥

यथा तरङ्गस्तेनैव रूपेणान्येन वानिशम् ।

स्फुरत्येवमनाद्यन्तः सर्गप्रलयविभ्रमः ॥ २५ ॥

शिष्ट्व्योभ्रः कथनं कान्तं यद्विराडिति शब्दितम् ।

भवेत्सङ्कल्पपुरवत्तस्य कुर्यान्मनोऽपि वै ॥ २६ ॥

सर्गः स्वप्नः स्वप्न अेव जाग्रद्वेदः स अेव य ।

धनं सुषुप्तं तैमिर्याद्यथा संवेदनं भवेत् ॥ २७ ॥

तस्य कल्पान्तरजनी शिरोरुडतयोद्विता ।

प्रकाशतमसी कालकियाभ्याः स्वाङ्गसन्धयः ॥ २८ ॥

तस्याग्निरास्यं धौर्मूर्धा षं नाभिश्चरणौ क्षितिः ।

यन्द्राडीं दृष्टिशौ श्रोत्रे कल्पनेति विजृम्भिता ॥ २९ ॥

अवे सभ्यग्दृश्यमानो व्योमात्मा वितताकृतिः ।
 अस्मत्सङ्कल्पशैलामो विराट् स्वप्नाकृतिस्थितः ॥ ३० ॥
 यथ्य येतस्थिदाकाशे स्वयं क्यकयायते ।
 तदेतज्जगदित्येवं तेनात्मैवानुभूयते ॥ ३१ ॥
 विराडात्मैवमाकाशं भाति चिन्मयमाततम् ।
 स्वभावस्वप्नगरं नगनागमयात्मकम् ॥ ३२ ॥
 अनुभवितैवानुभवं सत्यं स्वात्मानमप्यसन्तमिव ।
 अनुभवतीयत्वेन स्वप्ननटः स्वप्नदेशमिव ॥ ३३ ॥
 वेदान्तार्द्धतसाङ्ख्यसौगतगुरुत्र्यक्षादिसूक्तादृशो
 अञ्जमैव स्फुरितं तथात्मकवयास्तादात्मनित्यं यतः ।
 तेषां यात्मविदोऽनुभूपमभिलं स्वर्गं क्वलं तद्भव-
 त्यस्य अञ्जमैव षट्शतं मडिमा सर्वात्म यत्तद्भुः ॥ ३४ ॥
 षट्यार्षे श्रीवासिष्ठमडारामायणे वात्सिकीये
 मोक्ष-निर्वाण उत्तरार्धे अञ्जगीतासु परमार्थोपदेशो
 नाम त्रिसप्तत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १७३ ॥ -१-

॥ अथ द्वितीयोऽध्याः ॥

॥ निर्वाणोपदेशः ॥

वसिष्ठ उवाच ।
 सर्गादौ स्वप्नसंवित्या शिदेवाभाति डेवला ।
 जगदित्यवभासेव अञ्जमैवातो जगत्त्रयम् ॥ १ ॥
 सर्गास्तरङ्गा अञ्जाम्बेस्तेषु संवेदनं द्रवः ।
 सर्गान्तं सुभाधात्म द्वैत्यैक्यादीतरत्तुतः ॥ २ ॥
 यथा स्वप्नसुषुप्तात्म निद्रारूपकमेव भम् ।
 दृश्यादृश्यांशमेकात्म रूपं चित्रमस्तथा ॥ ३ ॥
 जाग्रति स्वप्नगरं यादृक्तादृगिदं जगत् ।
 परिज्ञातं भवेदत्र कथामास्था विवेकिनः ॥ ४ ॥
 सर्गादौ सर्गसंवित्तेर्यथाभूतार्थवेदनात् ।

जाग्रति स्वाप्नगरं यादृशं तादृशं जगत् ॥ ५ ॥

जाग्रति स्वप्नगरवासना विविधा यथा ।

सत्या अपि न सत्यास्ता जाग्रत्यो वासनास्तथा ॥ ६ ॥

अन्यथोपप्रपद्येड कल्पते यदि कारणम् ।

तत्किं नेदीयसी नात्र भ्रान्तता कल्पते तथा ॥ ७ ॥

स्वानुभूयत अवेयं भ्रान्तिः स्वप्नजगत्स्विव ।

कारणं त्वनुमासाध्यं क्वानुमानुभवाधिका ॥ ८ ॥

दृष्टमप्यस्ति यत्रेशे न यात्मनि विचारितम् ।

अन्यथानुपपत्त्यान्तर्भ्रान्त्यात्म स्वप्नशैलवत् ॥ ९ ॥

निर्विकल्पं परं जाड्यं सविकल्पं तु संसृतिः ।

ध्यानं तेन समाधानं न संभवति किञ्चन ॥ १० ॥

सथेत्यं संसृतिर्ध्यानमथेत्यं तूपलस्थिति ।

मोक्षो नोपलवद्भानं न विकल्पात्मकं ततः ॥ ११ ॥

न य नामोपलाभेन निर्विकल्पसमाधिना ।

अन्यदासाधते किञ्चित्त्व्यते किं स्वनिद्रया ॥ १२ ॥

तस्मात्सम्यक्परिज्ञानाद्भ्रान्तिमात्रं विवेकिनः ।

सर्गात्यन्तासंभवतो यो ञ्जुवन्मुक्ततोदयः ॥ १३ ॥

निर्विकल्पं समाधानं तदनन्तमिडोच्यते ।

यथास्थितमविक्षुब्धमासनं सर्वभासनम् ॥ १४ ॥

तदनन्तसुषुप्ताप्यं तत्तुरीयमिति स्मृतम् ।

तन्निर्वाणमिति प्रोक्तं तन्मोक्ष एति शब्दितम् ॥ १५ ॥

सम्यग्बोधैकघनता यासौ ध्यानमिति स्मृतम् ।

दृश्यात्यन्तासंभवात्म बोधमाहुः परं पदम् ॥ १६ ॥

तस्य नोपलवज्जाड्यं न सुषुप्तोपमं भवेत् ।

न निर्विकल्पं न य वा सविकल्पं न वाप्यसत् ॥ १७ ॥

दृश्यात्यन्तासंभवात्म तदेवाद्यं डि वेदनम् ।

तत्सर्वं तन्न किञ्चिच्च तद्भेदेवाङ्ग वेत्ति तत् ॥ १८ ॥

सम्यक्प्रबोधान्निर्वाणं परं तत्समुदाहृतम् ।
 यथास्थितमिदं विश्वं तत्रालंप्रलयं गतम् ॥ १९ ॥
 न तत्र नानानाना न न य किञ्चिन्न किञ्चन ।
 समस्तसद सद्भावसीमान्तः स उदाहृतः ॥ २० ॥
 अत्यन्तासंभवं दृश्यं यद्वै निर्वाणमासितम् ।
 शुद्धबोधोदयं शान्तं तद्विद्धि परमं पदम् ॥ २१ ॥
 स य सम्प्राप्यते शुद्धो बोधो ध्यानमनुत्तमम् ।
 शास्त्रात्यदपदार्थज्ञबोधिनोत्पन्नबुद्धिना ॥ २२ ॥
 भोक्षोपायाभिधं शास्त्रमिदं वाचयतानिशम् ।
 बुद्ध्युपायेन शुद्धेन पुंसा नान्येन केनचित् ॥ २३ ॥
 न तीर्थेन न दानेन न स्नानेन न विद्यया ।
 न ध्यानेन न योगेन न तपोभिर्न आध्वरैः ॥ २४ ॥
 भ्रान्तिमात्रं डिदेदं सदसत्सदिव लक्ष्यते ।
 व्योमैव जगदाकारं स्वप्नोऽनिद्रे चिदंबरे ॥ २५ ॥
 न शाम्यति तपस्तीर्थैर्भ्रान्तिर्नाम कदाचन ।
 तपस्तीर्थादिना स्वर्गाः प्राप्यन्ते न तु मुक्तता ॥ २६ ॥
 भ्रान्तिः शाम्यति शास्त्रार्थात्सम्यग्बुद्ध्यवालोकितात् ।
 आत्मज्ञानमयान्भोक्षोपायादेवेव नान्यतः ॥ २७ ॥
 आलोककारिणात्यर्थं शास्त्रार्थेनैव शाम्यति ।
 अमलेनापिला भ्रान्तिः प्रकाशेनैव तामसी ॥ २८ ॥
 सर्गसंसारसंस्थानां भासो भ्रान्ति चिदंबरे ।
 स्पन्दनानीव मरुति द्रवत्वानीव वारिणि ॥ २९ ॥
 द्रव्यस्य लृष्टेव यमत्कृतिर्निजा
 नभस्वतः स्पन्द एवानिशं यथा ।
 यथा स्थिता सृष्टिरियं तथास्तित्ता
 लयं नभस्यन्तरनन्यरूपिणी ॥ ३० ॥
 एत्यार्षे श्रीवासिष्ठमहाराभायणो वाल्मीकीये
 भोक्ष-निर्वाण उत्तरार्धे ब्रह्मगीतासु निर्वाणोपदेशो

નામ ચતુઃસામત્યધિકશતતમઃ સર્ગઃ ॥ ૧૭૪ ॥ -૨-

॥ અથ તૃતીયોઽધ્યાયઃ ॥

॥ અદ્વૈતયુક્તિઃ ॥

વસિષ્ઠ ઉવાચ ।

સ્વપ્રાભમાદં ચિદ્વ્યોમ કારણં દેહસંવિદામ્ ।

દૃશ્યાન્યતા સંભવતશ્ચિદ્વ્યોમ્નસ્તત્કુતો વપુઃ ॥ ૧ ॥

સર્ગાદૌ સ્વપ્રસંવિત્તિરૂપં સર્વં વિનાનઘ ।

ન સર્ગો ન પરો લોકો દૃશ્યમાનોઽપિ સિધ્યતિ ॥ ૨ ॥

અસંદેવાનુભૂરિત્યમેવેદં ભાસતે જગત્ ।

સ્વપ્રાડ્ગનાસાડ્ગ ઇવ શાન્તં ચિદ્વ્યોમ કેવલમ્ ॥ ૩ ॥

એવં નામાસ્તિ ચિદ્ધાતુરનાદિનિધનોઽમલઃ ।

શૂન્યાત્મૈવાચ્છરૂપોઽપિ જગદિત્યવભાતિ યઃ ॥ ૪ ॥

મલસ્ત્વેષોઽપરિજ્ઞાતઃ પરિજ્ઞાતઃ પરં ભવેત્ ।

કુતઃ કિલ પરે વ્યોમન્યનાદિનિધને મલઃ ॥ ૫ ॥

યદેતદ્વેદનં શુદ્ધં તદેવ સ્વપ્રપત્તનમ્ ।

જગત્તદેવ સર્ગાદૌ પૃથ્વીદેઃ સંભવઃ કુતઃ ॥ ૬ ॥

ચિદ્વ્યોમાત્માવભાસસ્ય નભસઃ સર્ગરૂપિણી ।

કૃતા પૃથ્વીદિકલતા મનોબુદ્ધ્યાદિતા તથા ॥ ૭ ॥

વાચાર્વાર્ત ઇઅવાભાતિ પવનસ્પન્દવચ્ચ યત્ ।

અબુદ્ધિપૂર્વં ચિદ્વ્યોમ્નિ જગદ્ભાનમભિત્તિમત્ ॥ ૮ ॥

પશ્ચાત્તસ્યૈવ તેનૈવ સ્વયમૈશ્વર્યશંસિના ।

કૃતં બુદ્ધ્યાદિપૃથ્વીદિકલ્પનં સદસન્મયમ્ ॥ ૯ ॥

સ્વયમેવ કચત્યચ્છાચ્છાયેયં સ્વા મહાચિતિઃ ।

સર્ગાભિધાનમસ્યૈવ નભ એવેહ નેતરત્ ॥ ૧૦ ॥

ન ચ કિચ્ચન નામાડ્ગ કચત્યચ્છૈવ સા સ્મૃતા ।

ચિન્માત્રૈકૈકકલનં તતમેવાત્મનાત્મનિ ॥ ૧૧ ॥

विद्याकाशश्चिदाकाशे तद्विदं स्वमल वपुः ।
 चित्तं दृश्यमिवाभाति स्वप्ने तथा स्थितम् ॥ १२ ॥
 अन्यथानुपपन्नार्थकारणाभावतः स्वतः ।
 सर्गादावेव स्वात्मैव दृश्यं चिद्द्वयोम पश्यति ॥ १३ ॥
 स्वप्नवत्तस्य निर्धर्म मनागपि न भिद्यते ।
 तस्माच्चिद्द्वयोम चिद्द्वयोम शून्यत्वं गगनादिवत् ॥ १४ ॥
 यद्येव तत्परं ब्रह्म सर्वरूपविवर्जितम् ।
 तदेवैकं तथाऽपमेवं सर्वतया स्थितम् ॥ १५ ॥
 स्वप्नेऽनुभूयते यैतत्स्वप्नो ज्यात्मैव भासते ।
 नानाभोधमनानैव ब्रह्मैवामलमेव तत् ॥ १६ ॥
 ब्रह्मैवात्मनि चिद्भावाज्जुवत्वमिव कल्पयत् ।
 रूपमन्यज्देवाश्च मनस्तामिव गच्छति ॥ १७ ॥
 एतं सर्वं तनोतीव तस्य आत्मकमेव भम् ।
 भवतीव जगद्रूपं विकारीवाविकार्यपि ॥ १८ ॥
 मन एव स्वयं ब्रह्मा स सर्गाय लृष्टि स्थितः ।
 करोत्यविरतं सर्वमजस्रं संडरत्यपि ॥ १९ ॥
 पृथ्वादिरुहितो यस्मिन्मनोऽङ्घ्रिङ्गवर्जिते ।
 अन्यद्वा त्रिजगद्भाति यथा स्वप्ने निराकृति ॥ २० ॥
 देहऽप्यजगद्रूपैरुडमेकमनाकृति ।
 मनस्तिष्ठाम्यनन्तात्मभोधाभोधं पराभवम् ॥ २१ ॥
 नेह पृथ्व्यादि नो देहो न यैवान्यास्ति दृश्यता ।
 जगत्रया डेवलं भं मनः क्यकयायते ॥ २२ ॥
 विचार्यदृष्टयैतदपि न किञ्चिदपि विद्यते ।
 डेवलं भाति चिन्मात्रमात्मनात्मनि निर्धनम् ॥ २३ ॥
 यतो वाचो निवर्तन्ते तूष्णींभावोऽवशिष्यते ।
 व्यवहार्यपि आत्मैव तद्गतिष्ठति मूकवत् ॥ २४ ॥
 अनन्तापारपर्यन्ता चिन्मात्रपरमेष्ठका ।
 तूष्णींभूत्वा भवत्येष प्रबुद्धः पुरुषोत्तमः ॥ २५ ॥

અબુદ્ધિપૂર્વ દ્રવતો યથાવર્તાદયોઽભસિ ।
 ક્રિયન્તે બ્રહ્મણા તદ્વચ્ચિન્તબુદ્ધ્યાદયો જડાઃ ॥ ૨૬ ॥
 અબુદ્ધિપૂર્વ વાતેન ક્રિયતે સ્પન્દનં યથા ।
 અનન્યદેવં બુદ્ધ્યાદિ ક્રિયતે પરમાત્મના ॥ ૨૭ ॥
 અનન્યદાત્મનો વાયોર્યથા સ્પન્દનમવ્યયમ્ ।
 અનન્યદાત્મનસ્તદ્વચ્ચિન્માત્રં પરમાત્મનઃ ॥ ૨૮ ॥
 ચિદ્વ્યોમ બ્રહ્મચિન્માત્રમાત્મા ચિતિ મહાનિતિ ।
 પરમાત્મેતિ પર્યાયા જ્ઞેયા જ્ઞાનવતાં વર ॥ ૨૯ ॥
 બ્રહ્મોન્મેષનિમેષાત્મ સ્પન્દાસ્પન્દાત્મ વાતવત્ ।
 નિમેષો યાદૃગેવાસ્ય સમુન્મેષસ્તથા જગત્ ॥ ૩૦ ॥
 દૃશ્યમસ્ય સમુન્મેષો દૃશ્યાભાવો નિમેષણમ્ ।
 એકમેતન્નિરાકારં તદ્વયોરધ્યુપક્ષયાત્ ॥ ૩૧ ॥
 નિમેષોન્મેષયોરેકરૂપમેવ પરં મતમ્ ।
 અતોઽસ્તિ દૃશ્યં નાસ્તીતિ સદસચ્ચ સદાચિતિઃ ॥ ૩૨ ॥
 નિમેષો નાન્ય ઉન્મેષાન્નોન્મેષોઽપિ નિમેષતઃ ।
 બ્રહ્મણઃ સર્ગવપુષો નિમેષોન્મેષરૂપિણઃ ॥ ૩૩ ॥
 તદ્યથાસ્થિતમેવેદં વિદ્ધિ શાન્તમશેષતઃ ।
 અજાતમજરં વ્યોમ સૌમ્યં સમસમં જગત્ ॥ ૩૪ ॥
 ચિદચિત્યાત્મકં વ્યોમ રૂપં કચકયાયતે ।
 ચિન્નામ તદિદં ભાતિ જગદિત્યેવ તદ્રુપુઃ ॥ ૩૫ ॥
 ન નશ્યતિ ન ચોત્પન્નં દૃશ્યં નાપ્યનુભૂયતે ।
 સ્વયં ચમત્કરોત્યન્તઃ કેવલં કેવલૈવ ચિત્ ॥ ૩૬ ॥
 મહાચિદ્વ્યોમમણિભા દૃશ્યનામ્ની નિજાકરાત્ ।
 અનન્યાન્યેવ ભાતાપિ ભાનુભાસ ઇવોષ્ણતા ॥ ૩૭ ॥
 સુષુપ્તમં સ્વપ્નવદ્ભાતિ બ્રહ્મૈવ સર્ગવત્ ।
 સર્વમેકં શિવં શાન્તં નાનેવાપિ સ્થિતં સ્ફુરત્ ॥ ૩૮ ॥
 યદ્યત્સંવેદ્યતે યાદૃક્સદ્ભાસદ્ભા યથા યદા ।

अवेमेव कथत्यच्छा छायेयं स्या मडाचितेः ।
 न य किञ्चन नामाङ्ग कथत्यच्छैवमास्थिता ॥ ५३ ॥
 सिद्ध्योमि हि सिदाकाशमेव स्वममलं वपुः ।
 येत्यं दृश्यमिवाभाति स्वप्नेष्विव यथास्थितम् ॥ ५४ ॥
 अन्यथानुपपत्त्यार्थकारणाभावतः स्वतः ।
 सिद्ध्योमात्मानमेवाद्यै दृश्यमित्येव पश्यति ॥ ५५ ॥
 सर्गादावेव भात्मैव दृश्यं भाति निराकृति ।
 संस्रमः स्वप्नसङ्कुल्पमिथ्याज्ञानेष्विवाभितः ॥ ५६ ॥
 स्वप्नवत्तस्य निर्धर्म मनागपि न भिद्यते ।
 विकार्यपि सधर्मापि सिद्ध्योमो वस्तुनो मवात् ॥ ५७ ॥
 तत्स्वप्नगराकारं सधर्माप्यसधर्मकम् ।
 शिवादनन्यमेवेत्यं स्थितमेव निरन्तरम् ॥ ५८ ॥
 दृश्यं स्वप्नाद्रिवत्स्वच्छं मनागपि न भिद्यते ।
 तस्माच्छिद्ध्योम सिद्ध्योमः शून्यत्वं गगनादिव ॥ ५९ ॥
 यदेव तत्परं ब्रह्म सर्वरूपविवर्जितम् ।
 तदेवेदं तथाभूतमेव सर्गतया स्थितम् ॥ ६० ॥
 स्वप्नेऽनुभूयते चैतत्स्वप्ने ज्यात्मैव भासते ।
 पुरादित्वेन न तु सत्पुरादिरचितं तदा ॥ ६१ ॥
 स्वप्ने य प्रत्यभिज्ञायाः संस्कारस्य स्मृतेस्तथा ।
 न सत्ता तद्विदं दृष्टमित्यर्थस्यात्यसंभवात् ॥ ६२ ॥
 तस्मादेतत्त्रयं त्यज्त्वा यद्भानं ब्रह्मसंविदः ।
 तस्य दृष्टार्थसादृश्यान्मूढैः स्मृत्यादितोडिता ॥ ६३ ॥
 यथा यत्रैव लडरी वारिण्येति पुनः पुनः ।
 तत्रैवेति तथा तद्भ्रमन्या भे परे जगत् ॥ ६४ ॥
 विधयः प्रतिषेधाश्च सर्वे अवे सदैव य ।
 विभक्ताश्च विभिन्नाश्च परे सन्ति न सन्ति य ॥ ६५ ॥
 तस्मात्सद्ब्रह्म सर्वात्म किमिवात्र न विद्यते ।
 सैव सत्तैव सर्वात्म चैतदध्येतदात्मकम् ॥ ६६ ॥

भ्रान्तस्य भ्रमणं भ्रूमेर्न भ्रूभ्रान्तैव वा गणैः ।
 न शाम्यति ज्ञातुरपि तथाभ्यासं विनात्र दृक् ॥ ६७ ॥
 शास्त्रस्यास्य तु यन्नाम वादनं तद्विनापरः ।
 अब्यासो दृश्यसंशान्त्यै न भूतो न भविष्यति ॥ ६८ ॥
 न श्रुवन्नभूतं चित्तं रोधमायाति संसृतेः ।
 अविनाभाविदृष्टत्वाद्बोधात्त्वेतन्न पश्यति ॥ ६९ ॥
 सर्वद्वैवाविनाभावि चित्तं दृश्यशरीरयोः ।
 षडयामुत्र चैतस्य बोधान्ते शाम्यतः स्वयम् ॥ ७० ॥
 चित्तदृश्यशरीराणि त्रीणि शाम्यन्ति बोधतः ।
 पवनस्पन्दसैन्यानि कारणभावात्तो यथा ॥ ७१ ॥
 कारणं मौर्ध्यमेवास्य तस्यास्मादेव शास्त्रतः ।
 किञ्चित्संस्कृतबुद्धीनां वाचितादेव शाम्यति ॥ ७२ ॥
 अबुद्धमुत्तरग्रन्थात्पूर्वं पूर्वं हि बुध्यते ।
 ग्रन्थं पदपदार्थज्ञः भेदवान्न निवर्तते ॥ ७३ ॥
 उपायमिदमेवातो विद्धि शास्त्रं भ्रमक्षये ।
 अनन्यसाधारणतां गतमित्यनुभूयते ॥ ७४ ॥
 तस्मादस्मान्महाशास्त्राधयाशक्तिं विचारयेत् ।
 भागौ द्वौ भागमेकं वा तेन दुःखक्षयो भवेत् ॥ ७५ ॥
 आरुषेयमिदमिति प्रमादाख्येन्न रोयते ।
 तदन्यदात्मविज्ञानशास्त्रं किञ्चिद्विचारयेत् ॥ ७६ ॥
 अनर्थेनाविचारेण वयः कुर्यान्न भस्मसात् ।
 बोधेन ज्ञानसारेण दृश्यं कर्तव्यमात्मसात् ॥ ७७ ॥
 आयुषः क्षणं अकोऽपि सर्वरत्नैर्न लभ्यते ।
 नीयते तद्गृथा येन प्रमादः सुमहानहो ॥ ७८ ॥
 अनुभूतमपि य नो सदृश्यमिदं द्रष्टृसहितमपि ।
 स्वप्ननिजमरणबान्धवरोदनमिव सट्टिव कथितमपि ॥ ७९ ॥
 षट्पार्षे श्रीवासिष्ठमहाराजमायणो वाञ्छिकीये
 मोक्ष-निर्वाण उत्तरार्धे अभ्रगीतासु परमार्थगीतासु

अद्वैतयुक्तिर्नाम पञ्चसप्तत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १७५ ॥ -३-

॥ अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

॥ सत्यवर्णनम् ॥

श्रीराम उवाच ।

अकारणकमेवेदं जगद्ब्रह्म परात्पदात् ।

यदि प्रवर्तते नाम स्वप्नसङ्कल्पनादिवत् ॥ १ ॥

तदकारणतः सिद्धेः संभवेऽन्यदकारणम् ।

कथं न जायते वस्तु क्वचिद्विचिन्तयान् ॥ २ ॥

वसिष्ठ उवाच ।

यद्यथा कल्पितं येन स सम्पश्यति तत्तथा ।

कल्पनैवान्यथा न स्यात्तादृक्कारणविच्युतेः ॥ ३ ॥

यथेदं कल्पितं दृश्यं मनसा येन तत्तथा ।

वेत्त्यसौ यादृगन्येन कल्पितं वेत्त्यसौ तथा ॥ ४ ॥

कल्पनाकल्पनात्मैकं तस्य ब्रह्म स्वभावतः ।

कल्पनात्मेदृशं जन्तुर्यथा केशनभादिमान् ॥ ५ ॥

अकारणपदार्थत्वं सकारणपदार्थता ।

ब्रह्मणि द्वयमभ्यस्ति सर्वशक्त्यात्म तद्यतः ॥ ६ ॥

यतः स्याद्ब्रह्मणस्त्वन्यत्क्वचिद्विचिन्तयान् ।

तत्कारणविकल्पेन संयोगस्तस्य युज्यते ॥ ७ ॥

यत्र सर्वमनाद्यन्तं नानानानात्म भासते ।

ब्रह्मैव शान्तमेकात्म तत्र किं कस्य कारणम् ॥ ८ ॥

नेह प्रवर्तते किञ्चिन्न य नाम निवर्तते ।

स्थितमेकमनाद्यन्तं ब्रह्मैव ब्रह्म भात्मकम् ॥ ९ ॥

किं कस्य कारणं केन किमर्थं भवतु क्व वा ।

किं कस्य कारणं केन किमर्थं मास्तु वा क्वचित् ॥ १० ॥

नेह शून्यं न वा शून्यं न सन्नासन्न मध्यता ।

विद्यते न मलाशून्ये न नेति न न नेति य ॥ ११ ॥

धृष्टं न किञ्चिद्विद्यिद्वा यत्रामास्त्यथ नास्ति वा ।
सर्वं ब्रह्मैव तद्विद्भिः यत्तथैवातथैव तत् ॥ १२ ॥

श्रीराम उवाच ।
अतज्ञविषये ब्रह्मकार्ये कारणासंभवे ।
किमकारणतात्म स्थात्कथं वेति वद प्रभो ॥ १३ ॥

वसिष्ठ उवाच ।
अतज्ञो नाम नास्त्येव तावत्तज्ज्ञानं प्रति ।
असतो व्योमवृक्षस्य विचारः कीदृशस्ततः ॥ १४ ॥

अेकबोधमयाः शान्तविज्ञानघनरूपिणः ।
तज्ज्ञास्तेषामसद्रूपे कथमर्थे विचारणा ॥ १५ ॥

अतज्ज्ञत्वं य बोधेऽन्तरवभाति तदङ्गता ।
गते स्वप्नसुषुप्तेऽन्तरिव निद्रात्म केवलम् ॥ १६ ॥

तथाप्यभ्युपगम्यापि मूर्धनिश्चय उच्यते ।
प्रयेदमणु सर्वात्म यस्माद्ब्रह्म निरामयम् ॥ १७ ॥

सन्त्यकारणका अेव सन्ति कारणज्ञस्तथा ।
भावाः संविद्यथा यस्मात्कल्प्यते लभ्यते तथा ॥ १८ ॥

सर्वकारणसंशान्तौ सर्वानुभवशालिनाम् ।
सर्गस्य कारणं नास्ति तेन सर्गस्त्वकारणः ॥ १९ ॥

लृष्टयङ्गमतात्यक्तमीश्वरादि प्रकल्प्यते ।
यदत्र किञ्चिद्दुःस्वादु व्यर्थं वाञ्छलमेव तत् ॥ २० ॥

अन्यथानुपपत्त्यैव स्वप्नाभाकलनादृते ।
स्थूलाकारात्मिका काश्चिन्नास्ति दृश्यस्य दृश्यता ॥ २१ ॥

स्वप्नपृथ्व्याधेनुभवे किमबुद्ध्यस्य कारणम् ।
चित्स्वभावाद्दृते ब्रूहि स्वप्नार्थो नाम कीदृशः ॥ २२ ॥

स्वप्नार्थो ऽप्यपरिज्ञातो मडामोडभरप्रदः ।
परिज्ञातो न मोडाय यथा सर्गास्तथैव य ॥ २३ ॥

शुष्कतर्कलहावेशाद्येद्राप्यनुभवोऽङ्गितम् ।

कल्प्यते कारणं किञ्चित्सा भौष्याभिनिवेशिता ॥ २४ ॥

अत्रोरौष्यमपां शैत्यं प्राकाश्यं सर्वतेजसाम् ।

स्वभावो वाभिलार्थानां किमबुद्ध्य कारणम् ॥ २५ ॥

किं ध्यातृशतलब्धस्य ध्येयस्यैकस्य कारणम् ।

किं च गन्धर्वनगरे पुरे भित्तिषु कारणम् ॥ २६ ॥

धर्माद्यमुत्रामूर्तत्वान्मूर्ते देहे न कारणम् ।

देहस्य कारणं किं स्यात्तत्र सर्गादिभोगिनः ॥ २७ ॥

भित्त्यभित्त्यादिउपायां ज्ञानस्य ज्ञानवादिनः ।

किं कारणमनन्तानामुत्पन्नध्वंसिनां मुहुः ॥ २८ ॥

स्वभावस्य स्वभावोऽसौ किल कारणमित्यपि ।

यदुच्यते स्वभावस्य सा पर्यायोक्तिःकल्पता ॥ २९ ॥

तस्मादकारणा भ्रान्तिर्भावा भ्रान्ति च कारणम् ।

अज्ञे ज्ञे त्वभिवं कार्यं कारणोद्भवति स्थितम् ॥ ३० ॥

यद्भस्वप्रपरिज्ञानात्स्वप्ने द्रव्यापडारिभिः ।

न दृग्भाकराणां तद्गच्छवितं तत्त्वदर्शनात् ॥ ३१ ॥

सर्गादावेव नोत्पन्नं दृश्यं चिद्गगनं त्विदम् ।

स्वरूपं स्वप्नवद्भाति नान्यदत्रोपपद्यते ॥ ३२ ॥

अन्या न काश्चित्कलना दृश्यते सोपपत्तिका ।

अस्मान्नायादृते कस्माद्ब्रह्मवैषानुभूतिभूः ॥ ३३ ॥

उभ्यावर्तद्रवत्वादि शृद्धे जलधने यथा ।

तथेदं सर्गपर्यायं ब्रह्मणि ब्रह्म भासते ॥ ३४ ॥

स्पन्दवर्तविवर्तादि निर्मले पवने यथा ।

तथायं ब्रह्मपवने सर्गस्पन्दोऽवभासते ॥ ३५ ॥

यथानन्तत्वसौषिर्यशून्यत्वादि मडांभरे ।

स सन्नासन्नभोधात्म तथा सर्गः परापरः ॥ ३६ ॥

अेषु निद्रादिडेष्येते सूपलब्धा अपि स्फुटम् ।

भावा असन्मया अवेमतेऽनन्यात्मका यतः ॥ ३७ ॥

सर्गप्रलयसंस्थानान्येवमात्मनि सिद्धने ।
 सौम्ये स्वप्नसुषुप्ताभा शुद्धे निद्राघने यथा ॥ ३८ ॥
 स्वप्नात्स्वप्नान्तराद्यास्ते निद्रायां मानवो यथा ।
 सर्गात्सर्गान्तराद्यास्ते स्वसत्तायामजस्तथा ॥ ३९ ॥
 पृथ्वादिरडितोऽध्येष ब्रह्माकाशो निरामयः ।
 अतद्ग्रांस्तद्गदाभाति यथा स्वप्नानुभूतिषु ॥ ४० ॥
 स्थिता यथास्यां पश्यन्तां शब्दा घटपटादयः ।
 ज्ञाताज्ञाताः स्थिताः सर्गास्तथानन्ये मलाद्यिति ॥ ४१ ॥
 पश्यन्तामेव पश्यन्ती यथा भाति तथैव य ।
 यथा शब्दास्तथा सर्गाश्चित्तैव यित्तिश्चिन्मयः ॥ ४२ ॥

किं शास्त्रं तत्र कथावियारै-
 निर्वासनं ज्वितमेव भोक्षः ।
 सर्गे त्वसत्येवप्रकारात्वा-
 त्सत्येव नास्त्येव न नाम काचित् ॥ ४३ ॥

अेषा य सिद्धेऽहं वासनेति
 सा बोधसत्तैव निरन्तरैका ।
 नानात्वनामारडितैव भाति
 स्वप्ने चिदेवेऽहं पुरादिदृष्या ॥ ४४ ॥

एतद्यार्थे श्रीवासिष्ठमहारामायणो वाल्मीकीये
 भोक्ष-निर्वाण उत्तरार्धे ब्रह्मगीतासु सत्यवर्णनं
 नाम सप्तसप्तत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १७७ ॥ -प-

॥ अथ षष्ठः सर्गः ॥

॥ अहंत्वोपाख्यानम् ॥

श्रीराम उवाच ।
 पदार्था द्विविधाः सन्ति मूर्तामूर्ता जगत्त्रये ।
 यत्र सप्रतिधाः केचित्केचिदप्रतिधा अपि ॥ १ ॥
 तानिहाप्रतिधानाद्गुर्नास्योन्धं वेत्स्यन्ति ये ।

તાંશ્ચ સપ્રતિધાનાહુરન્યોન્યં વેલ્લયન્તિ ચે ॥ ૨ ॥

ઇહ સપ્રતિધાનં તુ દૃષ્ટમન્યોન્યવેલ્લનમ્ ।

નત્વપ્રતિધરૂપાણાં કેષાઞ્ચિદપિ કિંચન ॥ ૩ ॥

તત્ર સંવેદનં નામ યદિદં ચન્દ્રમાણ્ડલે ।

ઇતઃ પતત્યપ્રતિઘં તત્સર્વેણાનુભૂયતે ॥ ૪ ॥

અર્ધપ્રબુદ્ધસહુલ્યવિકલ્પાદ્વૈતકલ્પિતમ્ ।

વદામ્યભ્યુપગમ્યેદં ન તુ બોધદશાસ્થિતમ્ ॥ ૫ ॥

કઃ પ્રાણમારુતઃ ક્ષોભં જનયત્યાશયસ્થિતઃ ।

પ્રવેશનિર્ગમભયં કથં વા વદ મે પ્રભો ॥ ૬ ॥

કથમપ્રતિઘં નામ વેદનં પ્રતિઘાત્મકમ્ ।

ઇમં દેહં ચાલયતિ ભારં ભારહરો યથા ॥ ૭ ॥

યદિ સપ્રતિઘં વસ્તુ વેલ્લત્યપ્રતિઘાત્મકમ્ ।

કથં સંવિન્તિમાત્રેણ પુંસઃ શૈલો ન વલ્યાતિ ॥ ૮ ॥

વસિષ્ઠ ઉવાચ ।

વિકાસમથ સહુોચમત્ર નાલી હૃદિ સ્થિતા ।

યદા યાતિ તદા પ્રાણશ્ચૈદૈરાયાતિ યાતિ ચ ॥ ૯ ॥

બાહ્યોપસ્કરભસ્રાયાં યથાકાશાસ્પદાત્મકઃ ।

વાયુર્યાત્યપિ ચાયાતિ તથાત્ર સ્પન્દનં હૃદિ ॥ ૧૦ ॥

શ્રીરામ ઉવાચ ।

બહિર્ભસ્રામયસ્કારઃ સહુોચનવિકાસનૈઃ ।

યોજયત્યાન્તરં નાર્ડીં કશ્ચાલયતિ ચાલકઃ ॥ ૧૧ ॥

શતં કથં ભવેદેકં કથમેકં શતં ભવેત્ ।

કથં સચેતના એતે કાષ્ઠલોષ્ટપલાદયઃ ॥ ૧૨ ॥

કસ્માન્ન સ્થાવરં વસ્તુ પ્રસ્પન્દ્યપિ ચમત્કૃતમ્ ।

વસ્તુ જડ્ગમમેવેહ સ્પન્દિમાત્રેવ કિં વદ ॥ ૧૩ ॥

વસિષ્ઠ ઉવાચ ।

અન્તઃસંવેદનં નામ ચાલયત્યાન્ત્રવેષ્ટનમ્ ।

બહિર્ભસ્રામયસ્કાર ઇવ લોકેડનુગેષ્ટનમ્ ॥ ૧૪ ॥

श्रीराम उवाच ।

वाय्वन्नादिशरीरस्थं सर्वं सप्रतिघं मुने ।
कथमप्रतिघा संविख्यालयेदिति मे वद ॥ १५ ॥

संविदप्रतिघाकारा यद्वि सप्रतिघात्मकम् ।
यालयेद्यविष्यत्तददूरमम्भो यद्विच्छया ॥ १६ ॥

सप्रतिघाप्रतिघयोर्मिथो यद्वि पदार्थयोः ।
वेल्लनं स्यात्तद्विच्छैव कर्तृकर्मन्द्रियैः क्व किम् ॥ १७ ॥

सप्रतिघाप्रतिघयोः शेषो नास्ति बहिर्यथा ।
तथैवान्तरुं मन्ये शेषं कथय मे मुने ॥ १८ ॥

अन्तःस्वयं योगिना वा यथैतदनुभूयते ।
अमूर्तस्यैव मूर्तेन वेल्लनं तद्गदाशु मे ॥ १९ ॥

वसिष्ठ उवाच ।

सर्वसन्देहवृक्षाणां मूलकाषमिदं वयः ।
सर्वैकतानुभूत्यर्थं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ २० ॥

नेह किञ्चित्त नामास्ति वस्तु सप्रतिघं क्वचित् ।
सर्वदा सर्वमेवेदं शान्तमप्रतिघं ततम् ॥ २१ ॥

शुद्धं संविन्मयं सर्वं शान्तमप्रतिघात्मकम् ।
पदार्थजातं पृथ्याद्वि स्वप्नसङ्कल्पयोरिव ॥ २२ ॥

आदावन्ते य नास्तीदं कारणाभावतोऽपिलम् ।
भ्रान्त्यात्मा वर्तमानापि भाति चित्स्वप्नगा यथा ॥ २३ ॥

धौः क्षमा वायुराकाशं पर्वताः सरितो दिशः ।
महता कारणौघेन बोधमप्रतिघं विदुः ॥ २४ ॥

अन्तःकरणभूताद्वि मूढाश्चदृषदाद्वि वा ।
सर्वं शून्यमशून्यं य येतनं विद्धि नेतरत् ॥ २५ ॥

तत्रैवमैन्दवाभ्यान् शृणु श्रवणभूषणम् ।
मया य पूर्वमुक्तं तद्विद्यान्यदभिवर्ष्यते ॥ २६ ॥

तथापि वर्तमानोक्तप्रश्नबोधाय तच्छृणु ।
यथेदं सर्वमद्याद्वि चिदित्येव तु बोत्स्यते ॥ २७ ॥

કસ્મિંશ્ચિત્પ્રાક્તનેનૈવ જગજ્જાલેડભવદ્વિજઃ ।
 તપોવેદક્રિયાધારો બ્રહ્મન્નિન્દુરિતિ સ્મૃતઃ ॥ ૨૮ ॥
 દશ તસ્યાભવન્પુત્રા જગતો દિક્તટા ઇવ ।
 મહાશયા મહાત્માનો મહતામાસ્પદાં સતામ્ ॥ ૨૯ ॥
 સ તેષાં કાલવશતઃ પિતાન્તર્ધિમુપાયયૌ ।
 દશાનાં ભગવાનુદ્ગ્ર એકાદશ ઇવ ક્ષયે ॥ ૩૦ ॥
 તસ્યાનુગમનં ચક્રે ભાર્યા વૈધવ્યભીતિભિઃ ।
 અનુરક્તા દિનસ્યેવ સન્ધ્યા તારાવિલોચના ॥ ૩૧ ॥
 તયોસ્તે તનયા દુઃખકલિતા વિપિનં ગતાઃ ।
 કૃતૌર્ધ્વદેહિકાસ્ત્યક્ત્વા વ્યવહારં સમાધયે ॥ ૩૨ ॥
 ધારણાનાં સમસ્તાનાં કા સ્યાદુત્તમસિદ્ધિદા ।
 ધારણા યન્મયાઃ સન્તઃ સ્યામઃ સર્વેશ્ચરા વયમ્ ॥ ૩૩ ॥
 ઇતિ તે તત્ર સઙ્ચિન્ત્ય બદ્ધપદ્માસના દશ ।
 ઇદં સઙ્ચિન્તયામાસુર્નિર્વિદ્ધે કન્દરોદરે ॥ ૩૪ ॥
 પદ્મજાધિષ્ઠિતાશેષજગદ્ધારણ્યા સ્થિતાઃ ।
 ભવામ પદ્મજોપેતં જગદ્ગૂપમવિદ્ધતઃ ॥ ૩૫ ॥
 ઇતિ સઙ્ચિન્ત્ય સબ્રહ્મ જગદ્ધારણ્યા ચિરમ્ ।
 નિમીલિતદૃશસ્તસ્થુસ્તે ચિત્રરચિતા ઇવ ॥ ૩૬ ॥
 અથૈતદ્ધારણાબદ્ધચિત્તાસ્તે તાવદચ્યુતાઃ ।
 આસન્માસાન્દશાષ્ઠૌ ચ યાવત્તે તત્ર દેહકાઃ ॥ ૩૭ ॥
 શુષ્કાઃ કકુલતાં યાતાઃ કલ્યાદૈશ્ચર્વિતાડ્ગકાઃ ।
 નાશમભ્યાયયુસ્તત્ર છાયાભાગા ઇન્વવાતપૈઃ ॥ ૩૮ ॥
 અહં બ્રહ્મા જગચ્ચેદં સર્ગોડયં ભુવનાન્વિતઃ ।
 ઇતિ સમ્પ્રશ્યતાં તેષાં દીર્ઘકાલોડભ્યવર્તત ॥ ૩૯ ॥
 તાનિ ચિત્તાન્ચદેહાનિ દશૈકધ્યાનતસ્તતઃ ।
 સમ્પન્નાનિ જગન્ત્યેવ દશ દેહાનિ વૈ પૃથક્ ॥ ૪૦ ॥
 ઇતિ તેષાં ચિદિચ્છાસાસમ્પન્ના સકલં જગત્ ।
 અત્યન્તસ્વચ્છરુપૈવ સ્થિતા ચાકારવર્જિતા ॥ ૪૧ ॥

संविभयत्वाज्जगतां तेषां भूम्यखलादि तत् ।
 सर्वं विद्यात्मकं विद्धि नो येदन्यत्किमुच्यताम् ॥ ४२ ॥
 किलयत्त्रिजगज्जालं तेषां किमात्मतत्तथा ।
 संविदाकाशशून्यत्वमात्रमेवेतरन्न तत् ॥ ४३ ॥
 विद्यते न यथा किञ्चित्तरङ्गः सविलादृते ।
 संवित्तत्वाद्दृते तद्द्रिद्यते खलनादिकम् ॥ ४४ ॥
 अन्वैवानि यथैतानि विन्मयानि जगन्ति ये ।
 तथा विन्मयमेतेषु काष्ठलोष्टोपलाद्यपि ॥ ४५ ॥
 यथैवैन्वसङ्कुल्पास्ते जगत्त्वमुपागताः ।
 तथैवाब्जजसङ्कुल्पो जगत्त्वमयमागतः ॥ ४६ ॥
 तस्मादिडेमे गिरथो वसुधापादपा घनाः ।
 मडाभूतानि सर्वं य विन्मात्रमयमाततम् ॥ ४७ ॥
 विद्गृष्णाश्चिन्मडी विद्ग्यौश्चिदाकाशं विदद्रयः ।
 नाचित्स्वचित्संभवति तेष्वैन्वजगत्स्विव ॥ ४८ ॥
 विन्मात्रप्रकुलावेन स्वदेडयलयङ्कडे ।
 स्वशरीरमृदा सर्गः कुतोऽयं कियतेऽनिशम् ॥ ४९ ॥
 सङ्कुल्पनिर्मिते सर्गे दृषदश्चेन्नयेतनाः ।
 तदत्र लोष्टशैलादि किमेतदिति कथ्यताम् ॥ ५० ॥
 कलनस्मृतिस्कारा दधत्यर्थं य नोदरे ।
 प्राज्भृष्टं कल्पनादीनामन्यैवार्थकलावताम् ॥ ५१ ॥
 तद्भ्रामसंविदो नाग्नि मणिराशौ मणिर्यथा ।
 सर्वात्मनि तथा चित्ते कश्चिदर्थं उदेत्यलम् ॥ ५२ ॥
 अकार्यकरणस्यार्थो न भिन्नो ब्रह्मणः क्वचित् ।
 स्वभाव एति तेनेदं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः ॥ ५३ ॥
 यथाप्रवृत्तं चिद्भारि वडत्यावर्ततेव नौ ।
 स्वयत्नेनातितीव्रेण परात्मीयात्मना विना ॥ ५४ ॥
 पद्मलीला जगदिव प्रकथन्ति जगन्ति यत् ।

ચિન્માત્રાદ્બ્રહ્મણઃ સ્વસ્માદન્યાનિ ન મનાગપિ ॥ ૫૫ ॥

અજાત્માનિરુદ્ધં ચ સન્માત્રં બ્રહ્મ ખાત્મકમ્ ।

શાન્તં સદસતોર્મધ્યં ચિદ્ભામાત્રમિદં જગત્ ॥ ૫૬ ॥

યત્સંવિન્મયમદાદિસદુલ્લં જગતિ સ્થિતમ્ ।

તદસંવિન્મયમિતિ વક્તાડડ્ગો ઝૈર્વિહસ્યતે ॥ ૫૭ ॥

જગન્ત્યાત્મેવ સદુલ્લમયાન્યેતાનિ વેત્તિ ખે ।

ખાત્મકાનિ તથેદં ચ બ્રહ્મ સદુલ્લયજં જગત્ ॥ ૫૮ ॥

યાવદ્યાવદિયં દૃષ્ટિઃ શીઘ્રં શીઘ્રં વિલોક્યતે ।

તાવત્તાવદિદં દુઃખં શીઘ્રં શીઘ્રં વિલીયતે ॥ ૫૯ ॥

યાવદ્યાવદિયં દૃષ્ટિઃ પ્રેક્ષ્યતે ન ચિરાચ્ચિતા ।

તાવત્તાવદિદં દુઃખં ભવેત્પ્રતિધનં ઘનમ્ ॥ ૬૦ ॥

દીર્ઘદુષ્કૃતમૂઢાનામિમાં દૃષ્ટિમપશ્યતામ્ ।

સંસૃતિર્વજસારેયં ન કદાચિત્પ્રશામ્યતિ ॥ ૬૧ ॥

નેહાકૃતિર્ન ચ ભવાભવજન્મનાશાઃ

સત્તા ન ચૈવ ન ચ નામ તથાસ્ત્યસત્તા ।

શાન્તં પરં કચતિ કેવલમાત્મનીત્યં

બ્રહ્માથવા કચનમપ્યલમત્ર નાસ્તિ ॥ ૬૨ ॥

આધન્તવર્જિતમલભ્યલતાગ્રમૂલ-

નિર્માણમૂલપરિવેશમશેષમચ્છમ્ ।

અન્તસ્થનિર્ગાનસર્ગકપુત્રકૌઘં

નિત્યં સ્થિતં નનુ ઘનં ગતજન્મનાશમ્ ॥ ૬૩ ॥

સન્માત્રમન્તરહિતાખિલહસ્તજાતં

પર્યન્તહીનગણનાડ્ગમમુક્તરૂપમ્ ।

આત્મામ્બરાત્મકમહં ત્વિદમેવ સર્વં

સુસ્તમ્બરૂપમજમૌનમલં વિકલ્પૈઃ ॥ ૬૪ ॥

ઇત્યાર્ષે શ્રીવાસિષ્ઠમહારામાયણે વાલ્મિકીયે

મોક્ષ-નિર્વાણ ઉત્તરાર્ષે બ્રહ્મગીતાસુ ઐન્દવો

નામાષ્ટસમત્યધિકશતતમઃ સર્ગઃ ॥ ૧૭૮ ॥ -૬-

॥ अथ सप्तमः सर्गः ॥

॥ ब्रह्ममयत्वप्रतिपादनम् ॥

वसिष्ठ उवाच ।

अेवं चिन्मात्रमेवैकं शुद्धं सत्त्वं जगत्त्रयम् ।
संभवन्तीड भूतानि नाज्ञबुद्धानि डानिचित् ॥ १ ॥

तस्मात्कुतः शरीरादि वस्तु सप्रतिघं कुतः ।
यदिदं दृश्यते डिञ्चित्तदप्रतिघमाततम् ॥ २ ॥

स्थितं चिद्व्योम चिद्व्योमि शान्ते शान्तं समं स्थितम् ।
स्थितमाकाशमाकाशे ज्ञामिर्ज्ञामौ विजृम्भते ॥ ३ ॥

सर्वं संविन्मयं शान्तं सत्स्वप्नं षव जाग्रति ।
स्थितमप्रतिघाकारं क्वासौ सप्रतिघां स्थितिः ॥ ४ ॥

क्व देड अवयवाः क्वान्त्रवेष्टनी क्वास्थिपञ्जरम् ।
व्योमेवाप्रतिघं विद्धि देडं सप्रतिघोषमम् ॥ ५ ॥

संवित्करो शिरः संवित्संविदिन्द्रियवृन्दकम् ।
शान्तमप्रतिघं सर्वं न सप्रतिघमस्ति डि ॥ ६ ॥

ब्रह्मव्योमः स्वप्नरूपस्वभावात्वाज्जगत्स्थितेः ।
षदं सर्वं संभवति सडेतुकमडेतुकम् ॥ ७ ॥

न कारणं विना कार्यं भवतीत्युपपद्यते ।
यद्यथा येन निर्णीतं तत्तथा तेन लक्ष्यते ॥ ८ ॥

कारणेन विना कार्यं सद्द्रष्टित्युपपद्यते ।
यथा भावितमेवार्थं संविदाप्रोत्यसंशयम् ॥ ९ ॥

यथा संभवति स्वप्ने सर्वं सर्वत्र सर्वथा ।
चिन्मयत्वात्तथा जाग्रत्यस्ति सर्वात्मरूपता ॥ १० ॥

सर्वात्मनि ब्रह्मपदे नानानात्मनि स्थिता ।
अस्त्यकारणकार्याणां सत्ता कारणजापि य ॥ ११ ॥

अेकः सडस्रं भवति यथा ड्येते डिडैन्दवाः ।
प्रयाता भूतलक्षत्वं सडुल्पजगतां गणैः ॥ १२ ॥

સહસ્રમેકં ભવતિ સંવિદાં ચ તથા હિ ચત્ ।
 સાયુજ્યે ચક્રપાણ્યાદેઃ સર્ગૈરેકં ભવેદ્ભુઃ ॥ ૧૩ ॥
 એક એક ભવત્યબ્ધિઃ સ્રવન્તીનાં શતૈરપિ ।
 એક એક ભવેત્કાલ ઋતુસંવત્સરોત્કરૈઃ ॥ ૧૪ ॥
 સંવિદાકાશ એવાયં દેહઃ સ્વપ્ન ઇવોદિતઃ ।
 સ્વપ્નાદ્રિવન્નિરાકારઃ સ્વાનુભૂતિસ્ફુટોડપિ ચ ॥ ૧૫ ॥
 સંવિત્તિરેવાનુભવાત્સૈવાનનુભવાત્મિકા ।
 દ્રષ્ટદૃશ્યદૃશા ભાતિ ચિદ્વ્યોમૈકમતો જગત્ ॥ ૧૬ ॥
 વેદનાવેદનાત્મૈકં નિદ્રાસ્વપ્નસુષુમવત્ ।
 વાતસ્પન્દાવિવાભિન્નૌ ચિદ્વ્યોમૈકમતો જગત્ ॥ ૧૭ ॥
 દ્રષ્ટા દૃશ્યં દર્શનં ચ ચિદ્ભાન પરમાર્થખમ્ ।
 શૂન્યસ્વપ્ન ઇવાભાતિ ચિદ્વ્યોમૈકમતો જગત્ ॥ ૧૮ ॥
 જગત્ત્વમસદેવેશે ભ્રાન્ત્યા પ્રથમસર્ગતઃ ।
 સ્વપ્ને ભયમિવાશેષં પરિજ્ઞાત પ્રશામ્યતિ ॥ ૧૯ ॥
 એકસ્થાઃ સંવિદઃ સ્વપ્ને યથા ભાનમનેકધા ।
 નાનાપદાર્થરૂપેણ સર્ગાદૌ ગગને તથા ॥ ૨૦ ॥
 બહુદીપે ગૃહે ચ્છાયા બહુવ્યો ભાન્ત્યેકવદ્યથા ।
 સર્વશક્તેસ્તથૈવૈકા ભાતિ શક્તિરનેકધા ॥ ૨૧ ॥
 યત્સીકરસ્ફુરણમમ્બુનિધૌ શિવાખ્ય
 વ્યોમ્નીવ વૃક્ષનિકરસ્ફુરણં સ સર્ગઃ ।
 વ્યોમ્નેષ્વ વૃક્ષનિકરો વ્યતિરિક્તરૂપો
 બ્રહ્મામ્બુધૌ ન તુ મનાગપિ સર્ગબિન્દુઃ ॥ ૨૨ ॥
 ઇત્યાર્ષે શ્રીવાસિષ્ઠમહારામાયણે વાલ્મિકીયે
 મોક્ષ-નિર્વાણ ઉત્તરાર્ષે બ્રહ્મગીતાસુ
 બ્રહ્મમયત્વપ્રતિપાદનં નામૈકોનાશીત્યધિકશતતમઃ
 સર્ગઃ ॥ ૧૭૯ ॥ -૭-

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

॥ तापसोपाख्यानम् ॥

श्रीराम उवाच ।

धर्मं मे संशयं छिन्धि भगवन्भास्करं तमः ।
 भुवनस्यैव भावानां सम्यग्रूपानुभूतये ॥ १ ॥
 कदाचिद्विद्वेदमेकाग्रो विधागेले विपश्चिताम् ।
 संसृष्टि स्थितवान्यावत्तापसः कश्चिदागतः ॥ २ ॥
 विद्वान् द्विजवरः श्रीमान्विद्वेदजनमण्डलात् ।
 मलातपाः कान्तियुतो दुर्वासा ध्रुवः सः ॥ ३ ॥
 स प्रविश्यान्निवाद्याशु सलामाभास्वरद्युतिम् ।
 उपविश्यासने तिष्ठन्नस्माभिरभिरिवाहितः ॥ ४ ॥
 वेदान्तसाङ्ख्यसिद्धान्तवादासंलृत्य सत्तमम् ।
 सुभोपविष्टं विश्रान्तं तमलं पृष्टवानिदम् ॥ ५ ॥
 दीर्घध्वना परिश्रान्तः सयत्नं ध्रुव लक्ष्यसे ।
 वदाथ वदतां श्रेष्ठ कुत आगमनं कृतम् ॥ ६ ॥
 ब्राह्मण उवाच ।
 अवेमेतन्महाभाग सुमहायत्नवानलम् ।
 यदर्थमागतोऽस्मील तस्याकार्णय निर्णयम् ॥ ७ ॥
 वैदेहो नाम देशोऽस्ति सर्वसौभाग्यसंयुतः ।
 स्वर्गस्थास्वरसंस्थस्य प्रतिभिम्भमिवावनौ ॥ ८ ॥
 तत्रालं ब्राह्मणो जातः प्राप्तविद्यश्च संस्थितः ।
 कुन्दावदादन्तत्वात्कुन्दन्तं धृति श्रुतः ॥ ९ ॥
 अथालं जातवैराग्यः प्रविहर्तुं प्रवृत्तवान् ।
 देवद्विजमुनीन्द्राणां संभ्रमाश्चमशान्तये ॥ १० ॥
 श्रीपर्वतमभाण्डोऽलं कदाचित्प्राप्तवानलम् ।
 तत्रावसं चिरं कालं मृदु दीर्घं तपश्चरन् ॥ ११ ॥
 तत्रास्त्यरण्यं विदितं मुक्तं तृणवनादिभिः ।

ત્યક્તેજસ્તમોભ્રાદિભૂમાવિવ નભસ્તલમ્ ॥ ૧૨ ॥
 તત્રાસ્તિ મધ્યે વિટપિ લઘુઃ પેલવપલ્લવઃ ।
 સ્થિત એષોડમ્બરે શૂન્યે મન્દરશ્મિરિવાંશુમાન્ ॥ ૧૩ ॥
 લમ્બતે તસ્ય શાપ્પાયાં પુરુષઃ પાવનાકૃતિઃ ।
 ભાનુર્ભાનાવિવ રશ્મિગૃહીતો ગ્રથિતાકૃતિઃ ॥ ૧૪ ॥
 મૌઞ્જદામનિ બહ્લોર્ધ્વપાદો નિત્યમવાક્ષિરાઃ ।
 અષ્ટીલત્વં દધદિવ મહાષ્ટીલસ્ય શાલ્મલેઃ ॥ ૧૫ ॥
 દૃષ્ટઃ પ્રામેન તં દેશં સ કદાચિન્મયા પુમાન્ ।
 વિચારિતો નિકટતો વક્ષઃસ્થાઞ્જલિસમ્પુટઃ ॥ ૧૬ ॥
 યાવજ્જીવત્યસૌ વિપ્રો નિઃશ્ચસિત્યહતાકૃતિઃ ।
 શીતવાતાતપસ્પર્શાન્સર્વાન્વેત્તિ ચ કાલજાન્ ॥ ૧૭ ॥
 અનન્તરમસાવેકો નોપચર્યમયા બહુન્ ।
 દિવસાતપખેદેન વિશ્રમ્ભે પાતિતઃ શનૈઃ ॥ ૧૮ ॥
 પૃષ્ઠશ્ચ કોડસિ ભગવસ્કિમર્થં દારુણં તપઃ ।
 કરોષીદં વિશાલાક્ષ લક્ષ્યાલક્ષ્યાત્મજીવિતઃ ॥ ૧૯ ॥
 અથ તેનોક્તમર્થસ્તે ક ઇવાનેન તાપસ ।
 અર્થે નાતિવિચિત્રા હિ ભવન્તીચ્છાઃ શરીરિણામ્ ॥ ૨૦ ॥
 ઇત્યુક્તવાન્પ્રયત્નેન સોડનુબન્ધેન વૈ મયા ।
 યદા પૃષ્ઠસ્તદા તેન મમોક્તમિદમુત્તરમ્ ॥ ૨૧ ॥
 મથુરાયામહં જાતો વૃહ્દિં યાતઃ પિતુર્ગૃહે ।
 બાલ્યયૌવનયોર્મધ્યે સ્થિતઃ પદપદાર્થવિત્ ॥ ૨૨ ॥
 સમગ્રસુખસંભારકોશો ભવતિ ભૂમિપઃ ।
 ઇત્યહં શ્રુતવાંસ્તત્ર ભોગાર્થી નવયૌવનઃ ॥ ૨૩ ॥
 અથ સમમહાદ્વીપવિસ્તીર્ણાયા ભુવઃ પતિઃ ।
 સ્યામિત્યહમુદારાત્મા પરિભિમ્બિતવાંશ્ચિરમ્ ॥ ૨૪ ॥
 ઇત્યર્થેન સમાગત્ય દેશમિત્યમહં સ્થિતઃ ।
 અત્ર દ્વાદશવર્ષાણિ સમતીતાનિ માનદ ॥ ૨૫ ॥

तदकारणमित्रत्वं गच्छेष्टं देशमाशुगः ।
अलं याभिमतप्राप्तेरित्यमेव दृढस्थितिः ॥ २६ ॥
एति तेनेलमुक्तः संस्तमिच्छं प्रोक्तवाञ्छृणु ।
आश्चर्यश्रवणे येतः भेदमेति न धीमतः ॥ २७ ॥
साधो यावत्तया प्राप्तो न नामाभिमतो वरः ।
त्वद्रक्षापरिचर्यार्थमिदं तावदलं स्थितः ॥ २८ ॥
मयेत्युक्ते स पाषाणं मौनवानभमश्छमी ।
निमीलितेक्षणः क्षीणरूपस्त्वकलनो बलिः ॥ २९ ॥
तथालं पुरतस्तस्य काष्ठमौनवतोऽवसम् ।
षण्मासान्विगतोद्वेगं वेगाञ्जालकृतान्सलन् ॥ ३० ॥
अर्कभिम्बाद्विनिष्कम्य तत्प्रदेशान्तरे स्थितम् ।
ऐकदा दृष्टवानस्मि पुरुषं भानुभास्वरम् ॥ ३१ ॥
स तेन पूजयते यावन्मनसा कर्मणा मया ।
उवाच तावद्भयनममृतस्यन्दसुन्दरम् ॥ ३२ ॥
शाभाप्रलम्बनपरं ले ब्रह्मन्दीर्घतापस ।
तपः संहर संहारी गृडाणाभिमतं वरम् ॥ ३३ ॥
समाभ्येद्धीपवलयं पालयिष्यसि मेदिनीम् ।
सप्तवर्षसलस्राणि देडेनानेन धर्मतः ॥ ३४ ॥
ऐवं समीलितं दत्त्वा स द्वितीयो दिवाकरः ।
गन्तुमस्तमथाकर्ण्यिमविशत्प्रोदितो यतः ॥ ३५ ॥
तस्मिन्याते मया प्रोक्तं तस्य शाभातपस्विनः ।
श्रुतदृष्टानुभूताग्र्यवरदस्य विवेकिनः ॥ ३६ ॥
सम्प्राप्ताभिमतं ब्रह्मंस्तरुशाभावलम्बनम् ।
तपस्त्यक्त्वा यथा प्राप्तं व्यवहारं समाचर ॥ ३७ ॥
ऐवमङ्गीकृतवतः पादौ तस्य मया ततः ।
मुक्तौ विटपिनस्तस्मादालानात्कालभाविव ॥ ३८ ॥
स्वातः पवित्रलस्तोऽसौ यडे जम्बाधमर्षणम् ।
कुलेन पुण्यलभ्येन विटपाद्प्रतपारणम् ॥ ३९ ॥

તત્પુણ્યવશતઃ પ્રાપ્તૈઃ સ્વાદુભિસ્તૈસ્તરોઃ કૃલૈઃ ।
સમાશ્વસ્તાવસઙ્ખ્યાવાવાં તત્ર દિનત્રયમ્ ॥ ૪૦ ॥

સામદ્રીપસમુદ્રમુદ્રિતદિશં ભોક્તું સમગ્રાં મહીં
વિપ્રઃ પાદપલમ્બિતેન વપુષા તપ્તોર્ધ્વપાદસ્તપઃ ।
સમપ્રાપ્યાભિમતં વરં દિનકૃતો વિશ્વસ્ય ચાહ્વાં ત્રયં
સાર્ધં મત્સુલૃદા સ્વમેવ સદનં ગન્તું પ્રવૃત્તોઽભવત્ ॥ ૪૧ ॥

ઇત્યાર્ષે શ્રીવાસિષ્ઠમહારામાયણે વાલ્મિકીયે
મોક્ષ-નિર્વાણ ઉત્તરાર્ધે બ્રહ્મગીતાસુ તાપ્સોપાખ્યાનં
નામાશીત્યધિક્કશતતમઃ સર્ગઃ ॥ ૧૮૦ ॥ -૮-

॥ અથ નવમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ ગૌર્યાશ્રમવાર્ણનમ્ ॥

કુન્દદન્ત ઉવાચ ।
આવાસમન્તરે ગન્તું પ્રવૃત્તૌ મુદિતાકૃતી ।
મથુરાનગરી ચન્દ્રસૂર્યાવિન્દ્રપુરીમિવ ॥ ૧ ॥
પ્રાપ્ય રોધાભિધં ગ્રામં વિશ્રમ્યાન્નવણાયલે ।
ઉષિતૌ દ્વે દિને તસ્મિન્સાલીસે નગરે સુખમ્ ॥ ૨ ॥
અધ્વાનન્દિતચિત્તાભ્યામાવાભ્યામતિવાહિતઃ ।
દ્વિતીયેઽહનિ શીતામ્બુસ્નિગ્ધચ્છાયાવનદ્રુમાઃ ॥ ૩ ॥
નદીતીરલતોન્મુક્તપુષ્પપ્રકરપાણ્ડુરાઃ ।
તરત્તરઙ્ગઝાહ્વારગાયનાનન્દિતાધ્વગાઃ ॥ ૪ ॥
સ્નિગ્ધદ્રુમવનચ્છાયરણન્મૃગવિહઙ્ગમાઃ ।
સ્થૂલશાદ્ધલશાખાગ્રપ્રોતાવશ્યાયમૌક્તિકાઃ ॥ ૫ ॥
જઙ્ગલાદ્રિપુરગ્રામશ્ચભ્રાભૂપસ્થલાવનીઃ ।
સમુલ્લઙ્ઘ્ય દિને તસ્મિન્સરિત્સ્રોતઃ સરાંસિ ચ ॥ ૬ ॥
નીતવન્તૌ નિશામાવાં કદલીકાનને ઘને ।
તુષારશિશિરે શ્રાન્તૌ કદલીદલતલ્પકે ॥ ૭ ॥

प्राप्तावावां तृतीयेऽह्नि षड्दशःकमण्डितम् ।
 जङ्गलं जनविच्छेदविभक्तं भूमिवाकृतम् ॥ ८ ॥
 तत्र स प्रकृतं मार्गं परित्यज्य वनान्तरम् ।
 प्रविशन्समुवायेदमकार्यकराणं वयः ॥ ९ ॥
 गच्छावोऽत्राश्रमे गौर्या मुनिमण्डलमण्डिते ।
 भ्रातरो मे स्थिताः सप्त वनेष्वेवमिवार्थिनः ॥ १० ॥
 भ्रातरोऽथै वयमिमे जातानेकतया तथा ।
 ऐकसंविन्मया जाता ऐकसङ्कल्पनिश्चयाः ॥ ११ ॥
 तेन तेऽप्यत्र तपसे स्वनिश्चयसमाश्रयाः ।
 स्थिता आगत्य विविधैस्तपोभिः क्षपितैनसः ॥ १२ ॥
 तैः सार्धं भ्रातृभिः पूर्वमागत्याहमिडावसम् ।
 षड्मासानाश्रमे गौर्यास्तेन दृष्टो मयैष सः ॥ १३ ॥
 पुष्पभण्ड तुरुष्ठाया सुभुमुग्धमृगार्भकः ।
 पार्श्वोऽत्राश्रान्तशुकोद्ग्राहितशास्त्रदृक् ॥ १४ ॥
 तद्ब्रह्मलोकसङ्घाशमेडि मुन्याश्रमं श्रिये ।
 गच्छावोऽच्छतरं तत्र येतः पुण्यैर्भविष्यति ॥ १५ ॥
 विदुषामपि धीराणामपि तत्त्वविदामपि ।
 त्वरते हि मनः पुंसामलंबुद्धिविलोकने ॥ १६ ॥
 तेनेत्युक्ते च तावावां प्राप्सौ मुन्याश्रमं च तम् ।
 यावत्तत्र मडारण्ये पश्यावश्चान्तरूपिणाम् ॥ १७ ॥
 न वृक्षं नोऽङ्गं किञ्चिन्न गुल्मं न च मानवम् ।
 न मुनिं नार्भकं नान्यत्र वेदिं न च वा द्विजम् ॥ १८ ॥
 केवलं शून्यमेवाति तदरण्यमनन्तकम् ।
 तापोपतप्तमभितो भूमौ स्थितमिवाम्बरम् ॥ १९ ॥
 डा कष्टं किमिदं जातमिति तस्मिन्वदत्यथ ।
 आवाभ्यां सुचिरं भ्रान्त्वा दृष्ट ऐकत्र वृक्षकः ॥ २० ॥
 स्निग्धश्चविर्धनश्चायः शीतलोऽम्बुधरोपमः ।
 तले तस्य समाधाने संस्थितो वृद्धतापसः ॥ २१ ॥

आवामत्रे मुनेस्तस्य ख्यायायां शाद्भलस्थले ।
 उपविष्टौ चिरं यावन्नासौ ध्यानान्निवर्तते ॥ २२ ॥
 ततश्चिरेण कालेन मयोद्वेगेन थापलात् ।
 उक्तं मुने प्रबुध्यस्व ध्यानादित्युख्यकैर्वयः ॥ २३ ॥
 शब्देनोख्यैर्मदीयेन सम्प्रबुद्धोऽभवन्मुनिः ।
 सिंङोऽम्बुदरवेणोव जृम्भां कृत्वाभ्युवाच य ॥ २४ ॥
 कौ भवन्ताविमौ साधू क्वासौ गौर्याश्रमो गतः ।
 केन वाडमिडानीतः कालोऽयं कश्च वर्तते ॥ २५ ॥
 तेनेत्युक्ते मयाप्युक्तं भगवन्विद्धि षडृशम् ।
 न किञ्चिदावां बुद्धोऽपि कस्माज्जानासि न स्वयम् ॥ २६ ॥
 षति श्रुत्वा स भगवान्पुनर्ध्यानमयोऽभवत् ।
 दृष्टशोऽन्तमभिलभस्माकं स्वात्मनस्तथा ॥ २७ ॥
 मुडूर्तमात्रेणोवाच प्रबुध्य ध्यानतो मुनिः ।
 श्रूयतामिदमाश्चर्यमार्यो ङि कार्यवेदिनौ ॥ २८ ॥
 यमिमं पश्यथः साधू कदम्बतरुपुत्रकम् ।
 मदास्पदमरणान्याधम्मिल्लमिव पुष्पितम् ॥ २९ ॥
 केनापि कारणेनास्मिन्सती वागीश्वरी सती ।
 अवसदृशवर्षाणि समस्तर्तुनिषेविता ॥ ३० ॥
 तदा तेनेडविस्तीर्णमभवद्भनकाननम् ।
 गौरिवनमिति प्यातं भूषितं कुसुमर्तुभिः ॥ ३१ ॥
 भृङ्गाङ्गनाजनमनोडरडारिगीत-
 लीलाविलोलकलकण्ठविडङ्गमङ्ग ।
 पुष्पाभ्युवाडशतयन्त्रनभोवितानं
 राजुवरेणुकण्ठकीर्णदिगन्तरालम् ॥ ३२ ॥
 मन्दारकुन्दमकरन्दसुगन्धिताशं
 संसूख्यवसत्कुसुमराशिशशाङ्गुनिष्ठम् ।
 सन्तानकस्तभकडासविकासकान्त-

मामोद्विमारुतसमस्तलताङ्गनौघम् ॥ ३३ ॥

पुष्पाकरस्य नगरं नवगीतभृङ्गं
 भृङ्गाङ्गनाकुसुमभण्डकमण्डपाढ्यम् ।
 चन्द्रांशुजालपरिकोमलपुष्पदोला-
 दोलायमानसुरसिद्धवधूसमूहम् ॥ ३४ ॥

डारीतसंशुक्कोकिलकोककाक-
 यकाह्लासकलविड्कुलाकुलाङ्गम् ।
 मेरुण्डकुक्कुटकपिञ्जललेभ्यू-
 राढामयूरभककल्पितकेलिरभ्यम् ॥ ३५ ॥

गन्धर्वयक्षसुरसिद्धकिरीटधृष्ट-
 पादाब्जकर्णिककदम्बसरस्वतीकम् ।
 वातायनं कनककोमलयम्पकौघ-
 ताराम्बराम्बुधरपूरगृहीतगन्धम् ॥ ३६ ॥

मन्दानिलस्मलितपल्लवभालवल्ली-
 विन्यासगुप्तदिवसाधिपरश्मिशीतम् ।
 पीतं कदम्बकरवीरकनालिकेर-
 तालीतमालकुलपुष्पपरागपूरैः ॥ ३७ ॥

कल्लारकीर्णकुमुदोत्पलपद्मभण्ड-
 वल्गय्यकोरभककोककदम्बलंसम् ।
 तालीसगुग्गुलकयन्तनपारिभद्र-
 भद्रद्रुमोदविहारिविचित्रशक्ति ॥ ३८ ॥

तस्मिन्वने चिरमुवास उराधैट्टा
 केनापि कारणवशेन चिराय गौरी ।
 भूत्वा प्रसन्नशशिभिम्बमुष्णी कदम्ब-
 वागीश्वरी शशिकलेव शिवस्य भूर्ध्वि ॥ ३९ ॥

एतार्षे श्रीवासिष्ठमडारामायणे वाल्मीकीये
 भोक्ष-निर्वाण उत्तरार्षे ब्रह्मगीतासु तापसोपाख्याने
 गौर्याश्रमवर्णनं नामैकाशीत्यधिकशततमः
 सर्गः ॥ १८१ ॥ -८-

॥ અથ દશમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ સમદીપેશ્વર ॥

વૃદ્ધતાપસ ઉવાચ ।

તસ્મિન્નેવ કદમ્બેઽસ્મિન્વર્ષાણિ સ્વેચ્છયા દશ ।

સ્થિત્વા ગૌરી જગામાથ હરવામાર્ધમન્દિરમ્ ॥ ૧ ॥

તત્સ્પર્શામૃતસિક્તોઽયં કદમ્બતરુપુત્રકઃ ।

ઉત્સુગ્ ઇવ ચાસીનો ન યાત્યેવ પુરાણતામ્ ॥ ૨ ॥

તતો ગૌર્યા પ્રયાતાયાં તદ્દનં તાદૃશં મહત્ ।

સામાન્યવનતાં યાતં જનવૃન્દોપજીવિતમ્ ॥ ૩ ॥

માલવો નામ દેશોઽસ્તિ તત્રાહં પૃથિવીપતિઃ ।

કદાચિત્યક્તરાજ્ય શ્રીર્મુનીનામાશ્રમાન્ભ્રમન્ ॥ ૪ ॥

ઇમં દેશમનુપ્રાપ્ત ઇહ ચાશ્રમવાસિભિઃ ।

પૂજિતોઽસ્ય કદમ્બસ્ય ધ્યાનનિષ્ઠસ્તલે સ્થિતઃ ॥ ૫ ॥

કેનચિત્વથ કાલેન ભ્રાતૃભિઃ સમભિઃ સહ ।

ભવાનભ્યાગતઃ પૂર્વં તપોર્થમિમમાશ્રમમ્ ॥ ૬ ॥

તપસ્વિનોઽષ્ટાવિહ તે તથા નામ તદાવસન્ ।

યથા તપસ્વિનોઽન્યે તે તેષાં માન્યાસ્તપસ્વિનઃ ॥ ૭ ॥

કાલેનાન્તરમસાવેકઃ શ્રીપર્વતં ગતઃ ।

સ્વામિનં કાર્તિકેયં ચ દ્વિતીયસ્તાપસે ગતઃ ॥ ૮ ॥

વારાણસીં તૃતીયસ્તુ ચતુર્થોઽગાઢ્ક્રિમાચલમ્ ।

ઇહૈવ તે પરે ધીરાશ્ચત્વારોઽન્યે પરં તપન્ ॥ ૯ ॥

સર્વેષામેવ ચૈતેષાં પ્રત્યેકં ત્વેતદીપ્સિતમ્ ।

યથા સમસ્તદ્વીપાયા ભુવોઽસ્યાઃ સ્યાં મહીપતિઃ ॥ ૧૦ ॥

અથ સમ્પાદિતં તેષાં સર્વેષામેતદીપ્સિતમ્ ।

તપસ્તુષ્ટાભિરિષ્ટભિર્દેવતાભિર્વરૈઃ ॥ ૧૧ ॥

તપતસ્તે તતો યાતા ભ્રાતરઃ સદનં નિજમ્ ।

ભૂમૌ ધર્મયુગં ભુક્ત્વા વેદા બ્રહ્મપુરીમિવ ॥ ૧૨ ॥

तद्भवद्भ्रातृभिर्भव्य वरदानविधौ तदा ।
 षट् वरोधता यत्नात्प्रार्थिताः स्वेषुष्टेवताः ॥ १३ ॥
 देव्यस्माकमिमे सर्वे समद्वीपेश्वरौ स्थितौ ।
 सत्याः प्रकृतयः सन्तु सर्वे आश्रमवासिनः ॥ १४ ॥
 तमिष्टेवतासार्थमुररीकृत्य सादरम् ।
 तेषामस्त्वेवमित्युक्त्वा जगामान्तर्द्धीमीश्वरी ॥ १५ ॥
 ते ततः सदनं यातास्तेषामाश्रमवासिनः ।
 सर्वे अत्रेव गताः पश्चादेक एवास्मि नो गतः ॥ १६ ॥
 अहं केवलमेकान्ते ध्यानैकगतमानसः ।
 वागीश्वरीकदम्भस्य तले तिष्ठामि शैलवत् ॥ १७ ॥
 अथ काले वलत्यस्मिन्नुत्सवंत्सरात्मनि ।
 षड् अहं सर्वं वनं छिन्नं जनैः पर्यन्तवासिभिः ॥ १८ ॥
 षट् कदम्भमम्बानं जनताः पूजयन्त्यलम् ।
 वागीश्वरीगृहमिति मां यैवैकसमाधिगम् ॥ १९ ॥
 अथैनं देशमायातौ भवन्तौ दीर्घतापसौ ।
 अतत्त्वत्कथितं सर्वं ध्यानदृष्टं मयाभिलम् ॥ २० ॥
 तस्माद्गुत्थाय उे साधू गच्छतं गृहमागतौ ।
 तत्र ते भ्रातरः सर्वे सङ्गता दारुणन्धुभिः ॥ २१ ॥
 अष्टानां भवतां भव्यं सदने स्वे भविष्यति ।
 मडात्मनां ब्रह्मलोके वसूनामिव सङ्गमः ॥ २२ ॥
 षट्युक्ते तेन स मया पृष्टः परमतापसः ।
 सन्देहादिदमाश्चर्यमार्यास्तद्दर्शयाम्यहम् ॥ २३ ॥
 अथैव समद्वीपास्ति भगवन्भूरियं डिल ।
 तुल्यकालं भवन्त्यष्टौ समद्वीपेश्वराः कथम् ॥ २४ ॥
 कदम्भतापस उवाच ।
 असमञ्जसमेतावदेव नो यावदुच्यते ।
 षट्मन्यदसंभद्रतरं संश्रूयतां मम ॥ २५ ॥

अतेऽष्टौ भ्रातरस्तत्र तापसा देहसङ्क्षये ।
 सप्तद्वीपेश्वराः सर्वे भविष्यन्ति गृहोदरे ॥ २६ ॥
 अष्टौ ज्येते महीपीठेष्वेतेष्वेतेषु सप्तसु ।
 सप्तद्वीपेश्वरा भूपा भविष्यन्तीह मे शृणु ॥ २७ ॥
 अस्त्येतेषां डिवाष्टानां भार्याष्टकमनिन्दितम् ।
 दिगन्तराणां नियतं ताराष्टकमिवोञ्जवलयम् ॥ २८ ॥
 तद्भार्याष्टकमेतेषु यातेषु तपसे चिरम् ।
 बभूव दुःषितं स्त्रीणां यद्वियोगोऽडिदुःसहः ॥ २९ ॥
 दुःषिताः प्रत्यये तेषां यद्ब्रुस्ता दारुणां तपः ।
 शतयान्द्रायणां तासां तुष्टाभूतेन पार्वती ॥ ३० ॥
 अदृश्योवाच सा तासां वयोऽन्तःपुरमन्दिरे ।
 देवी सपर्यावसरे प्रत्येकं पृथगीश्वरी ॥ ३१ ॥
 दैव्युवाच ।
 भर्त्रर्थमथ यात्मार्यं गृह्यतां बालिके वरः ।
 चिरं क्लिष्टासि तपसा निदाघेनैव मञ्जरी ॥ ३२ ॥
 धत्याकण्यं वयो देव्या दत्तपुष्पा चिरिष्टिका ।
 स्ववासनानुसारेण कुर्वाणैवेश्वरीस्तवम् ॥ ३३ ॥
 आनन्दमन्थरोवाच वचनं मृदुभाषिणी ।
 आकाशसंस्थितां देवीं मयूरीवात्मालिकाम् ॥ ३४ ॥
 चिरिष्टिकोवाच ।
 देवि देवाधिदेवेन यथ ते प्रेमशंभुना ।
 भर्त्रा मम तथा प्रेम स भर्तास्तु ममामरः ॥ ३५ ॥
 दैव्युवाच ।
 आसृष्टेर्नियतेर्दार्ढ्यादमरत्वं न लभ्यते ।
 तपोदानैरतोऽन्यत्वं वरं वरय सुव्रते ॥ ३६ ॥
 चिरिष्टिकोवाच ।
 अलभ्यमेतन्मे देवि तन्मद्भर्तृगृहान्तरात् ।
 भृतस्य मा विनिर्यातुं श्रुवो बाह्यमपि क्षणात् ॥ ३७ ॥

देहपातश्च मे भर्तुर्यदा स्यादात्ममन्दिरे ।
 तदेतदस्त्विति वरु दीयतामग्भिके मम ॥ ३८ ॥
 देव्युवाच ।
 अवेमस्तु सुते त्वं य पत्यौ लोकान्तरास्थिते ।
 भविष्यसि प्रिया भार्या देहान्ते नात्र संशयः ॥ ३९ ॥
 धृत्युक्त्वा विररामासौ गौर्या गीर्गगनोदरे ।
 मेघमालाध्वनिरिव निरवधसमुधता ॥ ४० ॥
 देव्यां गतायां भर्तारस्तासां कालेन केनचित् ।
 ते ककुब्धयः समाजग्मुः सर्वे प्राप्तमडावराः ॥ ४१ ॥
 अधायमपि संयातु भार्याया निकटं पतिः ।
 भ्रातृणां भान्धवानां च भवत्वन्धोन्यसङ्गमः ॥ ४२ ॥
 धृष्टमन्यधैतेषामसमञ्जसमाकुलम् ।
 शृणु किञ्चित्तमाश्चर्यमार्यकार्योपरोधकम् ॥ ४३ ॥
 तप्यतां तप अतेषां पितरौ तौ वधू युतौ ।
 तीर्थमुन्याश्रमश्रेणीं द्रष्टुं दृष्ट्वान्वितौ गतौ ॥ ४४ ॥
 शरीरनैरपेक्ष्येण पुत्राणां छितकाम्यया ।
 गन्तुं कलापग्रामं तं यत्नवन्तौ भ्रूवतुः ॥ ४५ ॥
 तौ प्रयातौ मुनिग्राम मार्गे दृष्टशतुः सितम् ।
 पुरुषं कपिलं द्रुत्वं भस्माङ्गं योर्ध्वमूर्धजम् ॥ ४६ ॥
 धूलीलवमनादृत्य तं जरत्यान्धशङ्कया ।
 यदा तौ जग्मतुस्तेन स उवाचान्वितः कुधा ॥ ४७ ॥
 सवधूक मडामूर्ध तीर्थार्थी दारसंयुतः ।
 मां दूर्वासिसमुल्लङ्घ्य गच्छस्यविछितानतिः ॥ ४८ ॥
 वधूनां ते सुतानां च गच्छतस्तपसार्जिताः ।
 विपरीता भविष्यन्ति लब्धा अपि मडावराः ॥ ४९ ॥
 धृत्युक्तवन्तं तं यावत्सदारोऽथ वधूयुतः ।
 सम्मानं कुरुते तावन्मुनिरन्तर्धिमाथयौ ॥ ५० ॥
 अथ तौ पितरौ तेषां सवधूकौ सुदुःभितौ ।

કૃશીભૂતૌ દીનમુખૌ નિરાશૌ ગૃહમાગતૌ ॥ ૫૧ ॥
 અતો વદામ્યહં તેષાં નૈકં નામાસમઞ્જસમ્ ।
 અસમઞ્જસલક્ષાણિ ગણે સ્ફોટાઃ સ્ફુટા ઇવ ॥ ૫૨ ॥
 ચિદ્વ્યોમસકુલ્પમહાપુએરેસ્મિ-
 ત્રિત્થં વિચિત્રાણ્યસમઞ્જસાનિ ।
 નિઃશૂન્યરૂપેડપિ હિ સંભવન્તિ
 દૃશ્યે યથા વ્યોમનિ દૃશ્યજૃમ્ભાઃ ॥ ૫૩ ॥
 ઇત્યાર્ષે શ્રીવાસિષ્ઠમહારામાયણે વાલ્મિકીયે
 મોક્ષ-નિર્વાણ ઉત્તરાર્ધે બ્રહ્મગીતાસુ
 તાપસોપાખ્યાનાન્તર્ગતસમદ્રીપેશ્વરો સમદ્રીપેશ્વર
 નામ વ્યશીત્યધિકશતતમઃ સર્ગઃ ॥ ૧૮૨ ॥ -૧૦-

॥ અથ એકાદશોડધ્યાયઃ ॥

॥ દ્વીપસમકાષ્ટકવર્ણનમ્ ॥

કુન્દન્ત ઉવાચ ।
 તતઃ પૃષ્ઠો મયા તત્ર સ ગૌર્યાશ્રમતાપસઃ ।
 તાપસંશુષ્કદર્ભાગ્રજરાજર્જરમૂર્ધજઃ ॥ ૧ ॥
 એકૈવ સમદ્રીપાસ્તિ વસુધા યત્ર તત્ર તે ।
 સમદ્રીપેશ્વરા અષૌ ભવન્તિ કથમુત્તમાઃ ॥ ૨ ॥
 યસ્ય જીવસ્ય સદનાત્રાસ્તિ નિર્ગમનં બહિઃ ।
 સ કરોતિ કથં સમદ્રીપેશત્વેન દિગ્જયમ્ ॥ ૩ ॥
 ચૈર્વરા વરદૈર્દત્તાઃ શાપૈસ્તે તદ્વિસ્થદતામ્ ।
 કથં ગચ્છન્તિ ગચ્છન્તિ કથં છાયા હિ તાપતામ્ ॥ ૪ ॥
 મિથોડશક્યાં કથં ધર્મો સ્થિતિમેકત્ર ગચ્છતઃ ।
 આધાર એવાધેયત્વં કરોતિ કથમાત્મનિ ॥ ૫ ॥
 ગૌર્યાશ્રમતાપસ ઉવાચ ।
 સમ્પશ્યસિ કિમેતેષાં ભો સાધો શૃણ્વનન્તરમ્ ।
 અષ્ટમેડસ્મિન્સુસમ્પ્રાપ્તે તં પ્રદેશં સબાન્ધવમ્ ॥ ૬ ॥

एतो भवन्तौ तं देशमासाद्य सुभसंस्थितौ ।
 स्वबन्धुसुभसंस्थानौ कञ्चित्कालं भविष्यतः ॥ ७ ॥
 ततस्तेऽष्टौ मरिष्यन्ति भ्रातरः क्रमशो गृहे ।
 भान्धवोऽथ कश्चिन्ति तेषां देहांतदग्निंसात् ॥ ८ ॥
 तेषां ते संविदाकाशः पृथक्पृथगवस्थिताः ।
 मुहूर्तमात्रं स्थास्यन्ति सुषुप्तस्था जडा एव ॥ ९ ॥
 येतस्मिन्नन्तरे तेषां तानि कर्माणि धर्मतः ।
 ऐकत्र सद्गतिष्यन्ति वरशापात्मकानि जे ॥ १० ॥
 कर्माणि तान्यधिष्ठातृदेवर्ष्याणि पेटकम् ।
 वरशापशरीराणि कश्चिन्ति पृथक् पृथक् ॥ ११ ॥
 वरास्तेऽत्र गमिष्यन्ति सुभगाः पद्मपाशयः ।
 अञ्जमद्वययुधाश्चन्द्रधवलाङ्गाश्चतुर्भुजाः ॥ १२ ॥
 शापास्तत्र भविष्यन्ति त्रिनेत्राः शूलपाशयः ।
 भीषणाः कृष्णमेघात्मा द्विभुजा लुकुटीमुष्माः ॥ १३ ॥
 वरा वदिष्यन्ति
 सुदूरं गम्यतां शापाः कालोऽस्माकमुपागतः ।
 ऋतूनामिव तन्नाम कः समर्थोऽतिवर्तितुम् ॥ १४ ॥
 शापा वदिष्यन्ति
 गम्यतां ले वरा दूरं कालोऽस्माकमुपागतः ।
 ऋतूनामिव तन्नाम कः समर्थोऽतिवर्तितुम् ॥ १५ ॥
 वरा वदिष्यन्ति
 कृता भवन्तो मुनिना वयं दिनकृता कृताः ।
 मुनीनां याधिको देवो भगवन्तं पुरा यतः ॥ १६ ॥
 प्रवदन्सु वरेष्वेवं शापाः कुह्यधियो वरान् ।
 विवस्वता कृता यूयं वयं रुद्रांशतः कृताः ॥ १७ ॥
 देवानामधिको रुद्रो रुद्रांशप्रभवो मुनिः ।
 एत्युक्त्वा प्रोथता तेषां यङ्कुःश्रुङ्गाश्रयगा एव ॥ १८ ॥
 अशापेषूद्यतशृङ्गेषु वरा एदमरातिषु ।

વિહસન્તઃ પ્રવક્ષ્યન્તિ પ્રમેથીકૃતનિશ્ચયમ્ ॥ ૧૯ ॥

હે શાપાઃ પાપતાં ત્યક્ત્વા કાર્યસ્યાન્તો વિચાર્યતામ્ ।

યત્કાર્યં કલહસ્યાન્તે તદ્દેવાદૌ વિચાર્યતામ્ ॥ ૨૦ ॥

પિતામહપુરીં ગત્વા કલહાન્તે વિનિર્ણયઃ ।

કર્તવ્યોડસ્માભિરેતતત્કિમાદૌ નેહ વિધીયતે ॥ ૨૧ ॥

શાપૈર્વેરોક્તમાકર્ણ્ય બાઢમિત્યુરરીકૃતમ્ ।

કો ન ગૃહ્ણાતિ મૂઢોડપિ વાક્યં યુક્તિસમન્વિતમ્ ॥ ૨૨ ॥

તતઃ શાપા વરૈઃ સાર્ધં યાસ્યન્તિ બ્રહ્મણઃ પુરમ્ ।

મહાનુભાવા હિ ગતિઃ સદા સન્દેહનશને ॥ ૨૩ ॥

પ્રણામપૂર્વં તત્સર્વં યથાવૃત્તં પરસ્પરમ્ ।

બ્રહ્મણો કથયિષ્યન્તિ શ્રુત્વા તેષાં સ વક્ષ્યતિ ॥ ૨૪ ॥

બ્રહ્મોવાચ ।

વરશાપાધિપા ભોભો યેડન્તઃ સારા જયન્તિ તે ।

કેડન્તઃસારા ઇતિ મિથો નૂનમન્વિષ્યતાં સ્વયમ્ ॥ ૨૫ ॥

ઇતિ શ્રુત્વા પ્રવિષ્ટાસ્તે સારતાં સમવેક્ષિતુમ્ ।

વરાણાં હૃદયં શાપાઃ શાપાનાં હૃદયં વરાઃ ॥ ૨૬ ॥

તે પરસ્પરમન્વિષ્ય સ્વયં હૃદયસારતામ્ ।

જ્ઞાત્વા ચ સમવાચેન પ્રવક્ષ્યન્તિ પિતામહમ્ ॥ ૨૭ ॥

શાપા વક્ષ્યન્તિ

જિતાઃ પ્રજાનાથ વયં નાન્તઃસારા વયં યતઃ ।

અન્તઃસારા વરા એવ વજસ્તમ્ભા ઇવાચલાઃ ॥ ૨૮ ॥

વયં કિલેમે ભગવન્વરાઃ શાપાશ્ચ સર્વદા ।

નનુ સંવિન્મયા એવ દેહોડન્વોડસ્માકમસ્તિ નો ॥ ૨૯ ॥

વરદસ્ય હિ યા સંવિદ્વરો દત્ત ઇતિ સ્થિતા ।

સૈવાર્થિનિ મયા લબ્ધો વરોડયમિતિ તિષ્ઠતિ ॥ ૩૦ ॥

વિજ્ઞામિમાત્રવચનં દેહં સૈવ કૃલં તતઃ ।

પશ્યત્યનુભવત્યત્તિ દેશકાલશતભ્રમૈઃ ॥ ૩૧ ॥

વરદાત્મા ગૃહીતત્વાચ્ચિત્કાલાન્તરસંભૃતા ।

यदा तदान्तःसारसौ दृर्जया न तु शापजा ॥ ३२ ॥

वरप्रदानं वरदैर्वरदानां वरार्थिभिः ।

यदा सुचिरमभ्यस्तं वराणां सारता तदा ॥ ३३ ॥

यदेव सुचिरं संविदभ्यस्यति तदेव सा ।

सारमेवाशु भवति भवत्याशु य तन्मयी ॥ ३४ ॥

शुद्धानामतिशुद्धैव संविज्जयति संविदाम् ।

अशुद्धानां त्वशुद्धैव कालात्साम्यं न विद्यते ॥ ३५ ॥

क्षाणांशेनापि यो ज्येष्ठो न्यायस्तेनावपूर्यते ।

नार्थे न्यायान्तरं किञ्चित्कर्तुमुत्सुहते मद्म ॥ ३६ ॥

समेनोभयकोटिस्थं मिश्रं वस्तु भवेत्समम् ।

वरशापविलासेन क्षीरमिश्रं यथा पयः ॥ ३७ ॥

समाभ्यां वरशापाभ्यामथवा सिद्ध्विदुपताम् ।

स्वयमेवानुभवति स्वप्नेष्विव पुरात्मिका ॥ ३८ ॥

शिक्षितं त्वत्त एवेति यत्तदेव तव प्रभो ।

पुनः प्रतीपं पठितं शीघ्रं यामो नमोऽस्तु ते ॥ ३९ ॥

धृत्युक्त्या स स्वयंशापः क्वापि शापगणो यथौ ।

प्रशान्ते तिमिरे दृष्टे व्योम्नि केशोऽङ्कं यथा ॥ ४० ॥

अथान्यो वरपूगोऽत्र गृहनिर्गमरोधकः ।

स्थानिस्थानमिवादेशः समानार्थोऽभ्यपूरयत् ॥ ४१ ॥

शापस्थानका वद्विष्यन्ति

सप्तद्वीपेशज्जवानां निर्याणं शवसन्ननः ।

देवेश विद्मो न वयमन्यकूपादिवाम्भसाम् ॥ ४२ ॥

सप्तद्वीपेश्वरानेतानिमे द्वीपेषु सन्नसु ।

कारयन्ति वरा वर्या वीरा द्विज्विजयं रणे ॥ ४३ ॥

तदेवमनिवार्येऽस्मिन्विरोधे विबुधेश्वर ।

यदनुष्ठेयमस्माभिस्तदादिश शिवाय नः ॥ ४४ ॥

ब्रह्मोवाच ।

सप्तद्वीपेश्वरवरा गृहरोधवराश्च हे ।

કામઃ સમ્પન્ન એવેહ ભવતાં ભવતામપિ ॥ ૪૫ ॥

વ્રજતૈતદપેક્ષત્વં યાવન્નેષ્ટાવપિ ક્ષણાત્ ।

ચિરં ચિરાય સદને સમદ્વીપેશ્વરાઃ સ્થિતાઃ ॥ ૪૬ ॥

સમનન્તરમેવૈતે દેહપાતાત્સ્વસન્નસુ ।

સમદ્વીપેશ્વરાઃ સર્વે સમ્પન્નાઃ પરમં વરાઃ ॥ ૪૭ ॥

સર્વે વરા વદિષ્યન્તિ

કુતો ભૂમણ્ડલાન્યષ્ઠૌ સમદ્વીપાનિ ભૂતયઃ ।

એકમેવેહ ભૂપીઠં શ્રુતં દૃષ્ટં ચ નેતરત્ ॥ ૪૮ ॥

કથં ચૈતાનિ તિષ્ઠન્તિ કસ્મિંશ્ચિદ્ગૃહકોશકે ।

પદ્માક્ષકોશકે સૂક્ષ્મે કથં ભાન્તિ મતઃ્ગજાઃ ॥ ૪૯ ॥

બ્રહ્મોવાચ ।

યુક્તં યુષ્માભિરસ્માભિઃ સર્વં વ્યોમાત્મકં જગત્ ।

સ્થિતં ચિત્પરમાણ્વન્તરન્તઃસ્વપ્નોડનુભૂયતે ॥ ૫૦ ॥

ભાતિ યત્પરમસ્યાણોરન્તસ્થસ્વગૃહોદરે ।

સ્ફુરિતં તત્કિમાશ્ચર્યં કઃ સ્મયઃ પ્રકૃતેઃ કમે ॥ ૫૧ ॥

મૃતેરનન્તરં ભાતિ યથાસ્થિતમિદં જગત્ ।

શૂન્યાત્મૈવ ઘનાકારં તસ્મિન્નૈવ ક્ષણે ચિતઃ ॥ ૫૨ ॥

અણાવપિ જગન્માતિ યત્ર તત્ર ગૃહોદરે ।

સમદ્વીપા વસુમતી કચતીતિ કિમદ્ભુતમ્ ॥ ૫૩ ॥

યદ્ભાતીદં ચ ચિત્તત્વં જગત્વં જગત્કવચિત્ ।

ચિન્માત્રમેવ તદ્ભાતિ શૂન્યત્વેન યથામ્બરમ્ ॥ ૫૪ ॥

ઇતિ તે બ્રહ્મણા પ્રોક્તા વરદેન વરાસ્તતઃ ।

તાનાધિભૌતિકભ્રાન્તિમયાન્સન્ત્યજ્ય દેહકાન્ ॥ ૫૫ ॥

પ્રણમ્યાજં સમં જગ્મુરાતિવાહિકદેહિનઃ ।

સમદ્વીપે ચ દેવાનાં ગૃહકોશાન્કચજ્જનાન્ ॥ ૫૬ ॥

યાવત્તે તત્ર સમ્પન્ના સમદ્વીપાધિનાયકાઃ ।

અષ્ટાવપીષ્ઠાપુષ્ઠાનાં દિનાષ્ટકમહીભુજામ્ ॥ ૫૭ ॥ ।

તે પરસ્પરમજ્ઞાતા અજ્ઞાશ્ચાન્યોન્યબન્ધવઃ ।

अन्योन्यभूमण्डलगा अन्योन्याभिभते छिताः ॥ ५८ ॥

तेषां कश्चिद्गुह्यस्यान्तरेव तारुण्यसुन्दरः ।

उज्जयिन्यां मडापुर्यां राजधान्यां सुधे स्थितः ॥ ५९ ॥

शाकद्वीपास्पदः कश्चिन्नागलोकजिगीषया ।

वियरत्यब्धिजठरे सर्वदिग्विजयोद्यतः ॥ ६० ॥

कुशद्वीपराजधान्यां निराधिः सकलप्रजाः ।

कृतदिग्विजयः कश्चित्सुमः कान्तावलम्बितः ॥ ६१ ॥

शात्मविद्वीपशैलेन्द्रशिरःपुर्याः सरोवरे ।

जललीलारतः कश्चित्सालविधाधरीगणैः ॥ ६२ ॥

कौञ्चद्वीपे उमपुरे समद्वीपविवर्धिते ।

प्रवृत्तो वाजिमेघेन कश्चिद्यष्टुं दिनष्टकम् ॥ ६३ ॥

उद्यतः शात्मविद्वीपे कश्चिद्द्वीपान्तयारिणा ।

योद्धुमुद्धृतदिग्दन्तिदन्ताकृष्टकुलायलः ॥ ६४ ॥

गोमेदद्वीपकः कश्चित्पुष्करद्वीपराट् सुताम् ।

समानेतुं वशाधाति कषत्सेनोऽष्टमोऽभवत् ॥ ६५ ॥

पुष्करद्वीपकः कश्चित्लोकालोकाद्रिभूभुजः ।

दूतेन सल निर्यातो धनभूमिदिदृक्षया ॥ ६६ ॥

प्रत्येकमित्यमेतेषां द्वीपद्वीपाधिनाथताम् ।

कुर्वतां स्वगृहाकाशे दृष्ट्वा स्वप्रतिभोचिताम् ॥ ६७ ॥

त्यक्ताभिमानिकाकारा द्विविधास्ते वरास्ततः ।

तत्संविद्भिर्गृह्यन्तरेकतां भ्रानि जैरिव ॥ ६८ ॥

यास्यन्ति ते भविष्यन्ति सम्प्राप्ताभिभताश्चिरम् ।

समद्वीपेश्वरास्तुष्टा नन्वष्टावपि तुष्टिमत् ॥ ६९ ॥

एत्येते प्रविकसितोदितडियार्थाः

प्राप्स्यन्ति प्रविततभुङ्क्ष्यस्तपोभिः ।

अन्तर्यत्सुरति विदस्तरेव बाज्ये

नामं कैस्तदुच्यितकर्मभिः किलेति ॥ ७० ॥

एत्यार्षे श्रीवासिष्ठमडारामायणे वाल्मीकीये

મોક્ષ-નિર્વાણ ઉત્તરાર્ધે બ્રહ્મગીતાસુ
તાપસોપાખ્યાનાન્તર્ગત દ્વીપસમકાષ્ટકવર્ણનં
નામ ત્રિસમત્યધિકશતતમઃ સર્ગઃ ॥ ૧૮૩ ॥ -૧૧-

॥ અથ દ્વાદશોઽધ્યાયઃ ॥

॥ કુન્દન્તોપદેશઃ ॥

કુન્દન્ત ઉવાચ ।
ઇત્યુક્તવાનસૌ પૃષ્ઠઃ કદમ્બતલતાપસઃ ।
સમદ્વીપા ભુવોઽષ્ટૌ તાઃ કથં ભ્રાતા ગૃહેષ્વિતિ ॥ ૧ ॥
કદમ્બતાપસ ઉવાચ ।
ચિદ્ધાતુરીદ્ગેવાયં યદેશ વ્યોમરૂપ્યપિ ।
સર્વગો યત્ર યત્રાસ્તે તત્ર તત્રાત્મનિ સ્વયમ્ ॥ ૨ ॥
આત્માનમિત્યં ત્રૈલોક્યરૂપેણાન્થેન વા નિજમ્ ।
પરિપશ્યતિ રૂપં સ્વમત્યજન્નેવ ખાત્મકમ્ ॥ ૩ ॥
કુન્દન્ત ઉવાચ ।
એકસ્મિન્વિમલે શાન્તે શિવે પરમકારણે ।
કથં સ્વભાવસંસિદ્ધા નાનાતા વાસ્તવી સ્થિતા ॥ ૪ ॥
કદમ્બતાપસ ઉવાચ ।
સર્વં શાન્તં ચિદાકાશં નાનાસ્તીહ ન કિઞ્ચન ।
દૃશ્યમાનમપિ સ્ફારમાવર્તાત્મા યથામ્ભસિ ॥ ૫ ॥
અસત્સ્વેષુ પદાર્થેષુ પદાર્થા ઇતિ ભાન્તિ યત્ ।
ચિત્ત્વં સ્વપ્રસુષુમાત્મ તત્તસ્યાચ્છં નિજં વપુઃ ॥ ૬ ॥
સસ્યન્દોઽપિ હિ નિઃસ્પન્દઃ પર્વતોઽપિ ન પર્વતઃ ।
યથા સ્વપ્નેષુ ચિદ્ભાવઃસ્વભોઽર્થગતસ્તથા ॥ ૭ ॥
ન સ્વભાવા ન ચૈવાર્થાઃ સન્તિ સર્વાત્મકોચિતે ।
સર્ગાદૌ કચિતં રૂપં યદ્યથા તત્તથા સ્થિતમ્ ॥ ૮ ॥
ન ચ નામ પરં રૂપં કચનાકચનાત્મકમ્ ।
દ્રવ્યાત્મા ચિચ્ચ ચિદ્વ્યોમ સ્થિતમિત્યં હિ કેવલમ્ ॥ ૯ ॥

अेकैव त्रिधया स्वप्ने सेनायां जनलक्षताम् ।
 गतेवाञ्छैव कथति तथैवास्याः पदार्थता ॥ १० ॥
 यत्स्वतः स्वात्मनि स्वच्छे चित्तं कथकथायते ।
 तत्तेनैव तदाकारं जगदित्यनुभूयते ॥ ११ ॥
 असत्यपि यथा वक्त्रावुषणसंविद्धि भासते ।
 संविन्मात्रात्मके व्योम्नि तथार्थः स्वस्वभासकः ॥ १२ ॥
 असत्यपि यथा स्तम्भे स्वप्ने भे स्तम्भता विदः ।
 तथेदमस्या नानात्वमनन्यदपि यान्यवत् ॥ १३ ॥
 आदिसर्गे पदार्थत्वं तत्स्वभावाच्छमेव च ।
 सिद्धव्योम्ना यद्यथा ब्रुद्धं तत्तथाद्यापि विन्दते ॥ १४ ॥
 पुष्पे पत्रे कृले स्तम्भे तरुरेव यथा ततः ।
 सर्वं सर्वत्र सर्वात्म परमेव तथाऽपरम् ॥ १५ ॥
 परमार्थाभ्राम्भोधावापः सर्गं परंपरा ।
 परमार्थं मडाकाशे शून्यता सर्गसंविदः ॥ १६ ॥
 परमार्थश्च सर्गश्च पर्यायौ तरुवृक्षवत् ।
 बोधादेतदभोधात्तु द्वैतं दुःभाय केवलम् ॥ १७ ॥
 परमार्थो जगश्चेदकमित्येव निश्चयः ।
 अध्यात्मशास्त्रबोधेन भवेत्सैषा हि मुक्तता ॥ १८ ॥
 सङ्कल्पस्य वपुर्ब्रह्म सङ्कल्पकसिदाङ्गतेः ।
 तदेव जगतो रूपं तस्माद्ब्रह्मात्मकं जगत् ॥ १९ ॥
 यतो वाचो निवर्तन्ते न निवर्तन्त एव वा ।
 विधयः प्रतिषेधाश्च भावाभावदृष्टस्तथा ॥ २० ॥
 अमौनमौनं श्रुवात्म यत्पाषाणवदासनम् ।
 यत्सदेवासदाभासां तद्ब्रह्माभिधमुच्यते ॥ २१ ॥
 सर्वस्मिन्नेकसुधने ब्रह्मण्येव निराभये ।
 का प्रवृत्तिर्निवृत्तिः का भावाभावादिवस्तुनः ॥ २२ ॥
 ऐकस्यामेव निद्रायां सुषुप्तस्वप्नविभ्रमाः ।
 यदा भान्त्यविचित्रायां चित्रा एव निरन्तराः ॥ २३ ॥

એતસ્યાં ચિત્મસત્તાયાં તથા મૂલકસર્ગકાઃ ।

બહવો ભાન્ત્યચિત્રાયાં ચિત્રા ઇવ નિરન્તરાઃ ॥ ૨૪ ॥

દ્રવ્યે દ્રવ્યાન્તરશ્ચિદ્દે ચત્કાર્યાન્તરમાક્ષિપેત્ ।

તદ્દદન્તસ્તથાભૂતચિત્સારં સ્ફુરણં મિથઃ ॥ ૨૫ ॥

સર્વે પદાર્થાશ્ચિત્સારમાત્રમપ્રતિઘાઃ સદા ।

યથા ભાન્તિ તથા ભાન્તિ ચિન્માત્રૈકાત્મતાવશાત્ ॥ ૨૬ ॥

ચિન્માત્રૈકાત્મસારત્વાદ્યથાસંવેદનં સ્થિતાઃ ।

નિઃસ્પન્દા નિર્મનસ્કારાઃ સ્ફુરન્તિ દ્રવ્યશક્તયઃ ॥ ૨૭ ॥

અવિદ્યમાનમેવેદં દૃશ્યતેડથાનુભૂયતે ।

જગત્સ્વપ્ન ઇવાશેષં સરુદ્રોપેન્દ્રપદ્મજમ્ ॥ ૨૮ ॥

વિચિત્રાઃ ખલુ દૃશ્યન્તે ચિજ્જલે સ્પન્દરીતયઃ ।

હર્ષામર્ષવિષાદોત્થજ્ગમસ્થાવરાત્મનિ ॥ ૨૯ ॥

સ્વભાવવાતાધૂતસ્ય જગજ્જાલયમત્કૃતેઃ ।

હા ચિન્મરીચિપાંશ્ચભ્રનીહારસ્ય વિસારિતા ॥ ૩૦ ॥

યથા કેશોણ્ડકં વ્યોમ્નિ ભાતિ વ્યામલયક્ષુષઃ ।

તથૈવેયં જગદ્ભાન્તિભાત્યનાત્મવિદોડમ્બરે ॥ ૩૧ ॥

યાવત્સહુલ્પિતં તાવદ્યથા સહુલ્પિતં તથા ।

યથા સહુલ્પનગરં કચતીદં જગત્તથા ॥ ૩૨ ॥

સહુલ્પનગરે યાવત્સહુલ્પસકલા સ્થિતિઃ ।

ભવત્યેવાપ્યસદ્રૂપા સતીવાનુભવે સ્થિતા ॥ ૩૩ ॥

પ્રવહત્યેવ નિયતિર્નિયતાર્થપ્રદાયિની ।

સ્થાવરં જ્ગમં ચૈવ તિષ્ઠત્યેવ યથાહમમ્ ॥ ૩૪ ॥

જાયતે જ્ગમં જીવાત્સ્થાવરં સ્થાવરાદપિ ।

નિયત્યાધો વહત્યમ્બુ ગચ્છત્યૂર્ધ્વમથાનલઃ ॥ ૩૫ ॥

વહન્તિ દેહયન્ત્રાણિ જ્યોતીષિ પ્રતપન્તિ ચ ।

વાયવો નિત્યગતયઃ સ્થિતાઃ શૈલાદયઃ સ્થિરાઃ ॥ ૩૬ ॥

જ્યોતિર્મયં નિવૃત્તં તુ ધારાસારામ્બરીકૃતમ્ ।

युगसंवत्सराधात्म कालयुक्तं प्रवर्तते ॥ ३७ ॥

भूतलैकान्तराब्ध्यद्रिसंनिवेशः स्थितायते ।

भावाभावोऽग्रोत्सर्गद्रव्यशक्तिश्च तिष्ठति ॥ ३८ ॥

कुन्दन्त उवाच ।

प्राग्दृष्टं स्मृतिमायाति तत्स्वसङ्कल्पनान्यतः ।

भाति प्रथमसर्गे तु कस्य प्राग्दृष्टभासनम् ॥ ३९ ॥

तापस उवाच ।

अपूर्वं दृश्यते सर्वं स्वप्ने स्वमरणं यथा ।

प्राग्दृष्टं दृष्टमित्येव तत्रैवाभ्यासतः स्मृतिः ॥ ४० ॥

चित्त्वाच्छिद्योऽस्मि कथति जगत्सङ्कल्पपत्तनम् ।

न सन्नासद्विदं तस्माद्भाताभातं यतः स्वतः ॥ ४१ ॥

चित्प्रसादेन सङ्कल्पस्वप्राधधानुभूयते ।

शुद्धं चिद्योम सङ्कल्पपुरं मा स्मर्यतां कथम् ॥ ४२ ॥

उषामर्षविनिर्मुक्तैर्दुःषेन य सुषेन य ।

प्रकृतेनैव मार्गोऽज्ञश्चकैरिव गम्यते ॥ ४३ ॥

निद्राव्यपगमे स्वप्नगरे यादृशं स्मृतौ ।

चिद्योमात्म परं विद्धि तादृशं त्रिजगद्भ्रमम् ॥ ४४ ॥

संविदाभासमात्रं यज्जगदित्यभिशब्दितम् ।

तत्संविद्योम संशान्तं डेवलं विद्धि नेतरत् ॥ ४५ ॥

यस्मिन्सर्वं यतः सर्वं यत्सर्वं सर्वतश्च यत् ।

सर्वं सर्वतया सर्वं तत्सर्वं सर्वदा स्थितम् ॥ ४६ ॥

यथेयं संसृतिर्ब्राह्मी भवतो यद्भवविष्यति ।

यथा भानं य दृश्यस्य तदेतत्कथितं मया ॥ ४७ ॥

उत्तिष्ठतं प्रजतमास्पदमक्षि पद्मं

भृङ्गाविवाभिमतमाशु विधीयतां स्वम् ।

तिष्ठामि दुःखमलमस्तसमाधिसंस्थं

भूयः समाधिमडमङ्ग चिरं विशामि ॥ ४८ ॥

छत्वार्षे श्रीवासिष्ठमहाराभायणे वाग्मिडीये

મોક્ષ-નિર્વાણ ઉત્તરાર્ધે બ્રહ્મગીતાસુ
તાપસોપાખ્યાનાન્તર્ગત કુન્દન્તોપદેશો નામ
ચતુઃશીત્યધિકશતતમઃ સર્ગઃ ॥ ૧૮૪ ॥ -૧૨-

॥ અથ ત્રયોદશોઽધ્યાયઃ ॥

॥ કુન્દન્તપ્રબોધઃ ॥

કુન્દન્ત ઉવાચ ।
જરન્મુનિરપીત્યુક્ત્વા ધ્યાનમીલિતલોચનઃ ।
આસીદસ્પન્દિતપ્રાણમનાશ્ચિત્ર ઇવાર્પિતઃ ॥ ૧ ॥
આવાભ્યાં પ્રણયોદારૈઃ પ્રાર્થિતોઽપિ પુનઃપુનઃ ।
વાક્યૈઃ સંસારમવિદન્ન વયો દત્તવાન્પુનઃ ॥ ૨ ॥
આવાં પ્રદેશતસ્તસ્માચ્ચલિત્વા મન્દમુત્સુકૌ ।
દિનૈઃ કતિપયૈઃ પ્રાસૌ ગૃહં મુદિતબાન્ધવમ્ ॥ ૩ ॥
અથ તત્રોત્સવં કૃત્વા કથાઃ પ્રોચ્ય ચિરન્તનીઃ ।
સ્થિતાસ્તાવદ્વ્યં ચાવત્સમાપિ ભ્રાતરોઽથ તે ॥ ૪ ॥
ક્રમેણ વિલયં પ્રાપ્તાઃ પ્રલયેષ્વર્ણવા ઇવ ।
મુક્તોઽસૌ મે સખૈવૈક એકાર્ણવ ઇવાષ્ટકઃ ॥ ૫ ॥
તતઃ કાલેન સોઽપ્યસ્તં દિનાન્તેઽર્ક ઇવાગતઃ ।
અહં દુઃખપ્રીતાત્મા પરં વૈધુર્યમાગતઃ ॥ ૬ ॥
તતોઽહં દુઃખિતો ભૂયઃ કદમ્બતરુતાપસમ્ ।
ગતો દુઃખોપઘાતાય તજ્જ્ઞાનં પ્રહુમાદૃતઃ ॥ ૭ ॥
તત્ર માસન્નયેણાસૌ સમાધિવિરતોઽભવત્ ।
પ્રણતેન મયા પૃષ્ઠઃ સન્નિદં પ્રોક્તવાનથ ॥ ૮ ॥
કદમ્બતાપસ ઉવાચ ।
અહં સમાધિવિરતઃ સ્થાતું શક્નોમિ ન ક્ષણમ્ ।
સમાધિમેવ પ્રવિશ્યામ્યહમાશુ કૃતત્વરઃ ॥ ૯ ॥
પરમાર્થોપદેશસ્તે નાભ્યાસેન વિનાનઘ ।
લગત્યત્ર પરં ચુક્તિમિમાં શ્ૃણુ તતઃ કુરુ ॥ ૧૦ ॥

अयोध्यानाम पूरस्ति तत्रास्ति वसुधाधिपः ।
 नाम्ना दशरथस्तस्य पुत्रो राम इति श्रुतः ॥ ११ ॥
 सकाशं तत्र गच्छ त्वं तस्मै कुलगुरुः किल ।
 वसिष्ठाप्यो मुनिश्रेष्ठः कथयिष्यति संसदि ॥ १२ ॥
 मोक्षोपायकथां दिव्यां तां श्रुत्वा सुचिरं द्विज ।
 विश्रान्तिमेष्यसि परे पदेऽडमिव पावने ॥ १३ ॥
 धृत्युक्त्वा स समाधानरसायनमडार्णवम् ।
 विवशाडमिमं देशं त्वत्सकाशमुपागतः ॥ १४ ॥
 ओषोऽडमेतद्भूतं मे सर्वं कथितवानडम् ।
 यथावृत्तं यथादृष्टं यथाश्रुतमभ्रिउतम् ॥ १५ ॥
 श्रीराम उवाच ।
 सकुन्दन्त धत्यादिकथाकथनकोविदः ।
 स्थितस्ततः प्रभृत्येव मत्समीपगतः सदा ॥ १६ ॥
 स ओष कुन्दन्ताप्यो द्विजः पार्श्वे समास्थितः ।
 श्रुतवान्संखितामेतां मोक्षोपायाभिधामिड ॥ १७ ॥
 स ओष कुन्दन्ताप्यो मम पार्श्वगतो द्विजः ।
 अध निःसंशयो जातो न वेति परिपृच्छ्यताम् ॥ १८ ॥
 श्रीवाल्मीकिरुवाच ।
 धृत्युक्ते राघवेऽथाथ प्रोवाच वदतांवरः ।
 स वसिष्ठो मुनिश्रेष्ठः कुन्दन्तं विलोक्यन् ॥ १९ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ।
 कुन्दन्त द्विजवर कथ्यतां किं त्वयानघ ।
 भुङ्क्षुं श्रुतवता ज्ञेयं मद्दुक्तं मोक्षदं परम् ॥ २० ॥
 कुन्दन्त उवाच ।
 सर्वसंशयविच्छेदि येत येव जयाय मे ।
 सर्वसंशयविच्छेदो ज्ञातं ज्ञेयमभ्रिउतम् ॥ २१ ॥
 ज्ञातं ज्ञातव्यममलं दृष्टं द्रष्टव्यमक्षतम् ।
 प्राप्तं प्राप्तव्यमभिलं विश्रान्तोऽस्मि परे पदे ॥ २२ ॥

બુદ્ધેયં ત્વદિદં સર્વં પરમાર્થઘનં ઘનમ્ ।
અનન્યેનાત્મનો વ્યોમ્નિ જગદ્ભૂપેણ જૃમ્ભિતમ્ ॥ ૨૩ ॥

સર્વાત્મકતયા સર્વરૂપિણઃ સર્વગાત્મનઃ ।
સર્વં સર્વેણ સર્વત્ર સર્વદા સંભવત્યલમ્ ॥ ૨૪ ॥

સંભવન્તિ જગત્યન્તઃ સિદ્ધાર્થકણકોટરે ।
ન સંભવન્તિ ચ યથા જ્ઞાનમેતદદશેષતઃ ॥ ૨૫ ॥

ગૃહેડન્તઃ સંભવત્યેવ સમદ્વીપા વસુન્ધરા ।
ગેહં ચ શૂન્યમેવાસ્તે સત્યમેતદસંશયમ્ ॥ ૨૬ ॥

યદ્યદ્યદા વસ્તુ યથોદિતાત્મ
ભાતીહ ભૂતૈરનુભૂયતે ચ ।
તત્તત્તદા સર્વઘનસ્તથાસ્તે
બ્રહ્મેત્યમાધન્તવિમુક્તમસ્તિ ॥ ૨૭ ॥

ઇત્યાર્ષે શ્રીવાસિષ્ઠમહારામાયણે વાલ્મિકીયે
મોક્ષ-નિર્વાણ ઉત્તરાર્ધે બ્રહ્મગીતાસુ
તાપસોપાખ્યાનાન્તર્ગત કુન્દન્તપ્રબોધો સમદ્વીપેશ્વર
નામ પગ્યાશીત્યધિકશતતમઃ સર્ગઃ ॥ ૧૮૫ ॥ -૧૩-

॥ અથ ચતુર્દશોડઘ્યાયઃ ॥

॥ સર્વં ખલ્વિદં બ્રહ્મેતિપ્રતિપાદનયોગોપદેશઃ ॥

શ્રીવાલ્મીકિરુવાચ ।
કુન્દન્તે વદત્યેવં વસિષ્ઠો ભગવાન્મુનિઃ ।
ઉવાચેદમનિન્ધાત્મા પરમાર્થોચિતં વચઃ ॥ ૧ ॥

શ્રીવસિષ્ઠ ઉવાચ ।
બત વિજ્ઞાનવિશ્રાન્તિરસ્ય જાતા મહાત્મનઃ ।
કરામલકવદ્વિશ્વં બ્રહ્મેતિ પરિપશ્યતિ ॥ ૨ ॥

કિલેદં બ્રાન્તિમાત્રાત્મ વિશ્વં બ્રહ્મેતિ ભાત્યજમ્ ।
બ્રાન્તિર્બ્રહ્મૈવ ચ બ્રહ્મ શાન્તમેકમનામયમ્ ॥ ૩ ॥

યદ્યથા યેન યત્રાસ્તિ યાદૃગ્યાવદ્યદા યતઃ ।

तत्तथा तेन तत्रास्ति तादृक्तावत्तदा ततः ॥ ४ ॥

शिवं शान्तमजं मौनममौनमजरं ततम् ।

सुशून्याशून्यमभवमनादिनिधनं ध्रुवम् ॥ ५ ॥

यस्या यस्यास्त्ववस्थायाः क्रियते संविदा भरः ।

सा सा सडस्रशाभत्वमेति सेकैर्यथा लता ॥ ६ ॥

परो ब्रह्माण्डमेवाणुश्चिद्व्योम्नोन्तः स्थितो यतः ।

परमाणुरेव ब्रह्माण्डमन्तः स्थितजगद्यतः ॥ ७ ॥

तस्माच्छिदाकाशमनादिमध्य-

मभण्डितं सौम्यमिदं समस्तम् ।

निर्वाणमस्तं गतजातिबन्धो

यथास्थितं तिष्ठ निराभयात्मा ॥ ८ ॥

स्वयं दृश्यं स्वयं द्रष्टृ स्वयं चित्तं स्वयं जडम् ।

स्वयं किञ्चिन्न किञ्चिच्च ब्रह्मात्मन्येव संस्थितम् ॥ ९ ॥

यथा यत्र जगत्येतत्स्वयं ब्रह्म भ्रमात्मनि ।

स्वरूपमजडस्थान्तं यत्र सम्पद्यते तथा ॥ १० ॥

ब्रह्म दृश्यमिति द्वैतं न कदाचिद्यथास्थितम् ।

अेकत्वमेतयोर्विद्धि शून्यत्वाकाशयोरिव ॥ ११ ॥

दृश्यमेव परं ब्रह्म परं ब्रह्मैव दृश्यता ।

अेतन्न शान्तं नाऽशान्तं नानाकारं न याकृतिः ॥ १२ ॥

यादृक्प्रभोधे स्वप्नादिस्तादृग्देहो निराकृतिः ।

संविन्मात्रात्मा प्रतिघः स्वानुभूतोऽप्यसन्धः ॥ १३ ॥

संविन्मयो यथा जन्तुर्निद्रात्मास्ते जडोऽभवत् ।

जडीभूता तथैवास्ते संवित्स्थावस्नामिका ॥ १४ ॥

स्थावस्त्वाज्जडाश्चित्तं जङ्गमात्म प्रयाति चित् ।

जुवः सुषुप्तात्मा स्वप्नं जाग्रथ्यैव जगच्छतैः ॥ १५ ॥

आमोक्षमेषा जुवस्य भुव्यम्भस्यनिलेऽनले ।

भे आत्मभिर्जगल्लक्षैः स्वप्नाभैर्भासते स्थितिः ॥ १६ ॥

चिच्छिनोति तथा जाड्यं नरो निद्रास्थितिर्यथा ।

ચિનોતિ જડતાં ચિત્ત્વં ન નામ જડતાવશાત્ ॥ ૧૭ ॥

ચિતા વેદન વેત્તારં સ્થાવરં ક્રિયતે વપુઃ ।

ચિતા વેદન વેત્તારં જડ્ગમં ક્રિયતે વપુઃ ॥ ૧૮ ॥

યથા પુંસો નપ્પાઃ પાદવેકમેવ શરીરકમ્ ।

તથૈકમેવાપ્રતિઘં ચિતઃ સ્થાવરજડ્ગમમ્ ॥ ૧૯ ॥

આદિસર્ગે સ્વપ્ન ઇવ યત્રપ્રથામાગતં સ્થિતમ્ ।

ચિતો રૂપં જગદિતિ તત્તથૈવાન્ત ઉચ્યતે ॥ ૨૦ ॥

તચ્ચૈવાપ્રતિઘં શાન્તં યથાસ્થિતમવસ્થિતમ્ ।

ન પ્રથામાગતં કિચ્ચિન્નાસીદપ્રથિતં હિતમ્ ॥ ૨૧ ॥

અયમાદિરયં ચાન્તઃ સર્ગસ્યેત્યવભાસતે ।

ચિતઃ સુધુનનિદ્રાયાઃ સુષુપ્તસ્વપ્નકોષ્ઠતઃ ॥ ૨૨ ॥

સ્થિત એકો હ્યનાદ્યન્તઃ પરમાર્થઘનો યતઃ ।

પ્રલયસ્થિતિસર્ગાણાં ન નામાપ્યસ્તિ માં પ્રતિ ॥ ૨૩ ॥

પ્રલયસ્થિતિસર્ગાદિ દૃશ્યમાનં ન વિદ્યતે ।

એતન્ન ચાત્મનશ્ચાન્યચ્ચિત્રે ચિત્રવધૂર્યથા ॥ ૨૪ ॥

કર્તવ્યચિત્રસેનાસ્માધથા ચિત્રાન્ન ભિદ્યતે ।

નાનાડનાનૈવ પ્રતિઘા ચિત્તત્ત્વે સર્ગતા તથા ॥ ૨૫ ॥

વિભાગહીનયાપ્યેષ ભાગશ્ચિદ્ધનનિદ્રયા ।

સુષુપ્તાન્મુચ્યતે મોક્ષ ઇતિ સ્વપ્નસ્તુ ચિત્તકમ્ ॥ ૨૬ ॥

પ્રલયોડયમિયં સૃષ્ટિરયં સ્વપ્નો ઘનસ્ત્વયમ્ ।

ભાસોડપ્રતિઘરૂપસ્ય ચિત્સહસ્રરુચેરિતિ ॥ ૨૭ ॥

ચિન્નિદ્રાયાઃ સ્વપ્નમયો ભાગશ્ચિત્તમુદાહૃતમ્ ।

તદેવ મુચ્યતે ભૂતં જીવો દેવસસુરાદિદૃક્ ॥ ૨૮ ॥

એષ એવ પરિજ્ઞાતઃ સુષુપ્તિર્ભવતિ સ્વયમ્ ।

યદા તદા મોક્ષ ઇતિ પ્રોચ્યતે મોક્ષકાક્ષ્મિભિઃ ॥ ૨૯ ॥

શ્રીરામ ઉવાચ ।

ચિત્તં દેવાસુરાધાત્મ ચિન્નિદ્રા સ્વાત્મદર્શનમ્ ।

ક્રિયત્પ્રમાણં ભગવન્કથમસ્થોદરે જગત્ ॥ ૩૦ ॥

श्रीवसिष्ठ उवाच ।

विद्धि चित्तं नरं देवमसुरं स्थावरं स्त्रियम् ।

नागं नगं पिशाचादि भगकीटादिराक्षसम् ॥ ३१ ॥

प्रमाणां तस्य यानन्तं विद्धि यद्यत्र रेणुताम् ।

आभ्रमस्तम्भपर्यन्तं जगधाति सलस्रशः ॥ ३२ ॥

यदेतदादित्यपथादूर्ध्वं संयाति वेदनम् ।

येतच्चित्तं भूतमेतदपर्यन्तामलाकृति ॥ ३३ ॥

येतद्गुणं चित्तो रुपमस्थान्तर्भुवनर्द्धयः ।

यद्यायान्ति तदा सर्गश्चित्तादागत उच्यते ॥ ३४ ॥

चित्तमेव विदुर्जुवं तदाधन्तविवर्जितम् ।

भं घटेष्विव देहेषु यास्ते नास्ते तद्विच्छया ॥ ३५ ॥

निभ्रोन्नतान्भुवो भागान् गृह्णाति य जडाति य ।

सरित्प्रवाडोऽङ्ग यथा शरीराणि तथा मनः ॥ ३६ ॥

अस्य त्वात्मपरिज्ञानादेष देहादिसंभ्रमः ।

शाम्यत्याश्रवणोघेन मरुवाःप्रत्ययो यथा ॥ ३७ ॥

जगत्यन्तरणुर्ध्वं तत्प्रमाणां छि येतसः ।

सदेव य पुमांस्तस्मात्पुंसामन्तः स्थितं जगत् ॥ ३८ ॥

यावत्तिष्ठिदित्दं दृश्यं तच्चित्तं स्वप्नभूष्विव ।

तदेव य पुमांस्तस्मात्को भेदो जगदात्मनोः ॥ ३९ ॥

चिदेवायं पदार्थोद्यो नास्त्यन्यस्मिन्पदार्थता ।

व्यतिरिक्ता स्वप्न एव लेम्नीय कटकान्दिता ॥ ४० ॥

यथैकदेशे सर्वत्र स्फुरन्त्यापोऽम्बुधौ पृथक् ।

अभ्रमण्यनन्या नित्यस्थाश्चित्तो दृश्यात्मिकास्तथा ॥ ४१ ॥

यथा द्रवत्वमम्भोधावापो जठरकोशगाः ।

स्फुरन्त्येवंविदाऽनन्याः पदार्थोद्यास्तथापरे ॥ ४२ ॥

यथा स्थितजगच्छालभश्चिकाकाशरुपधृक् ।

चित्तस्तम्भोयमपस्पन्दः स्थित आधन्तवर्जितः ॥ ४३ ॥

यथास्थितमिदं विश्वं संविद्योन्मि व्यवस्थितम् ।
 स्वरूपमत्यजश्छान्तं स्वप्नभूमाविवापिलम् ॥ ४४ ॥
 समता सत्यता सत्ता यैकता निर्विकारिता ।
 आधाराधेयतान्योन्यं यैतयोर्विश्वसंविदोः ॥ ४५ ॥
 स्वप्नसङ्कल्पसंसारवरशापदृशामिड ।
 सरोब्धिसरिदम्भूनामिभ्रवान्यत्वं न वाथवा ॥ ४६ ॥
 श्रीराम उवाच ।
 वरशापार्थसंविक्तौ कार्यकारणता कथम् ।
 उपादानं विना कार्यं नास्त्येव डिल कथ्यताम् ॥ ४७ ॥
 श्रीवशिष्ठ उवाच ।
 स्ववदातयिदाकाशकथनं जगद्भ्यते ।
 स्फुरणो पयसामभ्यावावर्तयलनं यथा ॥ ४८ ॥
 ध्वनन्तोऽब्धिजलानीव भ्रान्ति भावाश्चिदात्मकाः ।
 सङ्कल्पादीनि नामानि तेषामाडुर्मनीषिणः ॥ ४९ ॥
 कालेनाभ्यासयोगेन विचारैण समेन च ।
 जातेर्वा सात्त्विकत्वेन सात्त्विकेनामलात्मना ॥ ५० ॥
 सम्यग्ज्ञानवतो ज्ञस्य यथा भूतार्थदर्शिनः ।
 बुद्धिर्भवति चिन्मात्ररूपा द्वैतैक्यवर्जिता ॥ ५१ ॥
 निरावरणविज्ञानमयी सिद्धब्रह्मरूपिणी ।
 संवित्प्रकाशमात्रैकदेहादेवविवर्जिता ॥ ५२ ॥
 सोऽयं पश्यत्यशेषेण यावत्सङ्कल्पमात्रकम् ।
 स्वमात्मकथनं शान्तमनन्यत्परमार्थतः ॥ ५३ ॥
 अस्या षट् छि सङ्कल्पमात्रमेवापिलं जगत् ।
 यथासङ्कल्पनगरं यथा स्वप्नमहापुरम् ॥ ५४ ॥
 आत्मा स्वसङ्कल्पवरः स्ववदातो यथा यथा ।
 यद्यथा सङ्कल्पयति तथा भवति तस्य तत् ॥ ५५ ॥
 सङ्कल्पनगरे बालः शिलाप्रोद्भयनं यथा ।
 सत्यं वेत्यनुभूयाशु स्वविधेयनियन्त्रणम् ॥ ५६ ॥

स्वसङ्कल्पात्मभूतेऽस्मिन्परमात्मा जगत्त्रये ।
 वरशापादिकं सत्यं वेत्त्यनन्यत्तथात्मनः ॥ ५७ ॥
 स्वसङ्कल्पपुरे तैलं यथा सिद्ध्यति सैकतात् ।
 कल्पनात्सर्गसङ्कल्पैर्वरादीढं तथात्मनः ॥ ५८ ॥
 अनिरावरणज्ञाभेयतः शान्ता न भेदधीः ।
 ततः सङ्कल्पनाद्भैताद्वराद्यस्य न सिद्ध्यति ॥ ५९ ॥
 या यथा कलना रुढा तावत्साद्यापि संस्थिता ।
 न परावर्तिता यावद्यत्नात्कल्पनयान्यथा ॥ ६० ॥
 ब्रह्मण्यवयवोन्मुक्ते द्वितैकत्वे तथा स्थिरे ।
 यथा सावयवे तत्त्वे विचित्रावयवकमः ॥ ६१ ॥
 श्रीराम उवाच ।
 अनिरावरणज्ञानात्लेवलं धर्मधारिणः ।
 शापादीन्सम्प्रयच्छन्ति यथा ब्रह्मंस्तथा वद ॥ ६२ ॥
 वसिष्ठ उवाच ।
 सङ्कल्पयति यन्नाम सर्गादौ ब्रह्म ब्रह्मणि ।
 तत्तदेवानुभवति यस्मात्तत्तास्ति नेतरत् ॥ ६३ ॥
 ब्रह्म वेत्ति यदात्मानं स ब्रह्मार्थं प्रजापतिः ।
 स य नो ब्रह्मणो भिन्नं द्रवत्वमिव वारिणः ॥ ६४ ॥
 सङ्कल्पयति यन्नाम प्रथमोऽसौ प्रजापतिः ।
 तत्तदेवाशु भवति तस्येदं कल्पनं जगत् ॥ ६५ ॥
 निराधारं निरावम्बं व्योमात्म व्योम्नि भासते ।
 दुर्दृष्टेरिव केशोर्गुं दृष्टमुक्तावलीव च ॥ ६६ ॥
 सङ्कल्पिताः प्रजास्तेन धर्मो दानं तपो गुणाः ।
 वेदाः शास्त्राणि भूतानि पञ्च ज्ञानोपदेशनाः ॥ ६७ ॥
 तपस्विनोऽथ वादैश्च यद्ध्युरविलम्बितम् ।
 यद्यद्वेदविदस्तत्स्यादिति तेनाथ कल्पितम् ॥ ६८ ॥
 एदं सिद्द्ब्रह्मस्त्रिंशं वायुश्चेष्टाग्निरुष्णता ।
 द्रवोऽम्भः कठिनं भूमिरिति तेनाथ कल्पिताः ॥ ६९ ॥

सिद्धातुरीदृशो वासौ यद्यत्मात्मापि येतति ।
 तत्तथानुभवत्याशु त्वमहं स धवापिलम् ॥ ७० ॥
 यद्यथा वेत्ति सिद्ध्योम तत्तथा तद्भवत्यलम् ।
 स्वप्ने त्वमहमादीव सदात्माप्यसदात्मकम् ॥ ७१ ॥
 शिलानृतं यथा सत्यं सङ्कल्पनगरे तथा ।
 जगत्सङ्कल्पनगरे सत्यं ब्रह्मणो षष्ठितम् ॥ ७२ ॥
 चित्स्वभावेन शुद्धेन यद्बुद्धं यच्च यादृशम् ।
 तदशुद्धोऽन्यथा कर्तुं न शक्तः कीटको यथा ॥ ७३ ॥
 अल्पस्तं बहुलं संवित्पश्यतीतरदल्पकम् ।
 स्वप्ने जाग्रत्स्वरूपे य वर्तमानेऽपिलं य सत् ॥ ७४ ॥
 सदा सिद्ध्योम सिद्ध्योमि कथटेकमिदं निजम् ।
 द्रष्टृदृश्यात्मकं रूपं पश्यदाभाति नेतरत् ॥ ७५ ॥
 ओकं द्रष्टा य दृश्यं य चिन्नभः सर्वगं यतः ।
 तस्माद्यथेष्टं यद्यत्र दृष्टं तत्तत्र सत्सदा ॥ ७६ ॥
 वाय्वऽग्निःस्पन्दनवज्जलाऽग्निद्रवभाववत् ।
 यथा ब्रह्मणि ब्रह्मत्वं तथाजस्याऽग्निं जगत् ॥ ७७ ॥
 ब्रह्मैवाहं विराडात्मा विराडात्मवपुर्जगत् ।
 भेदो न ब्रह्मजगतोः शून्यत्वाभ्यर्थोरिव ॥ ७८ ॥
 यथा प्रपाते पयसो विचित्राः कण्ठपङ्क्तयः ।
 विचित्रदेशकालान्ता निपतन्त्युत्पतन्ति य ॥ ७९ ॥
 निपत्यैवैकयाऽऽकल्पं मनोबुद्ध्यष्टिपरिजिताः ।
 आत्मन्येवात्मनो भान्ति तथा या ब्रह्मसंविदः ॥ ८० ॥
 तांभि स्वयं स्वदेहेषु बुद्ध्यष्टिपरिकल्पनाः ।
 कृत्वोररीकृता सर्गश्रीरद्भिर्द्रवता यथा ॥ ८१ ॥
 तदेवं जगदित्यस्ति दुर्भाषेन मम त्विदम् ।
 अकारणकमद्वैतमजातं कर्म केवलम् ॥ ८२ ॥
 अस्तस्थितिः शरीरेऽस्मिन्त्यादृग्रूपानुभूयते ।
 उपलाद्यै जडा सत्ता तादृशी परमात्मनः ॥ ८३ ॥

यथैकस्यां सुनिद्रायां सुषुप्तस्वप्नकौ स्थितौ ।
 तथैते सर्गसंसारभासौ ब्रह्मणि संस्थिते ॥ ८४ ॥
 सुषुप्तस्वप्नयोर्भातः प्रकाशतमसी यथा ।
 ऐकस्यामेव निद्रायां सर्गसर्गो तथा परे ॥ ८५ ॥
 यथा नरोऽनुभवति निद्रायां दृषदः स्थितिम् ।
 परमात्मानुभवति तथैतज्जडसंस्थितिम् ॥ ८६ ॥
 अङ्गुष्ठस्याथवाङ्गुल्या वाताद्यस्पर्शने सति ।
 योऽन्यथित्तस्यानुभवो दृषदाद्यौ स आत्मनः ॥ ८७ ॥
 व्योमोपलज्जलादीनां यथा द्देलानुभूतयः ।
 तथास्माकमथित्तानामध नानानुभूतयः ॥ ८८ ॥
 काले इत्येषु भ्रान्त्येता यथाडोरत्रसंविदः ।
 तथाऽसङ्ख्याः परे भ्रान्ति सर्गसंसारसंविदः ॥ ८९ ॥
 आलोक्युपमननानुभववैषण्येच्छा
 भुक्तात्मनि स्फुरति वारिधने स्वभावात् ।
 आवर्तवीथिवलयादि यथा तथायं
 शान्ते परे स्फुरति संलृप्तिसर्गपूगः ॥ ९० ॥
 इत्यार्षे श्रीवासिष्ठमडाराभायणे वाल्मीकीये
 भोक्ष-निर्वाण उत्तरार्धे ब्रह्मगीतासु
 सर्वं भ्रत्विदं ब्रह्मेतिप्रतिपादनयोगोपदेशो
 नाम षडशीत्यधिकशततमः ॥ १८६ ॥ -१४-

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

—————
Brahma Gita of Yoga Vasishtha
 pdf was typeset on November 22, 2022
 —————

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

